

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

In Neæram

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

ει ούτως οικείως έχων τὰ κοινὰ τοῖς μη λήφομαι δι-
κίω ἡσυχίαν ἀδελφῆς, καὶ κηδεστῶν, καὶ ἀδελφιδῶν, καὶ
γυναικὸς ἑμαυτῆ· μηδὲ τινὲς περὶ φανερῶς εἰς τοὺς θεοὺς
ἀσεβοῦσαν, καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζουσαν, καὶ τῶν νόμων
καταφρονοῦσαν ἦν ὑμετέροισιν, εἰσαγαγῶν εἰς ὑμᾶς, καὶ
ἐξ ἧς πρὸ λόγου ὡς ἀδικεῖ, κυρίου καταστήσω, δὲ
πᾶσι βούλησθε γρηθῶν αὐτῆ· καὶ ὡς περὶ φανερῶν οὐ ποσὶ
ἐμὲ ἀφῆρητο τοῖς οικείοις ὡς τῶν νόμων καὶ τῶν ψυ-
χοσώματα τὰ ὑμέτερα· οὕτω καὶ ἐγὼ τῶν ἠκρωσθησῶν ἐπιδ-
ξῶν εἰς ὑμᾶς, ἑστὴν μὲν γυναικὶ σωσοποιῶν τὰ ὡς τὸν
τόσον ἀλλοτρίους ἢ παῖδας εἰσαγαγόντα εἰς τὸς θεοὺς
τοῖς, καὶ εἰς τοὺς δημοτάς· ἐγλυσῶντα δὲ τὰς τῶν ἐπι-
στον θυγατέρας ὡς αὐτῆ οὐσας· ἠσέβησάντα δὲ εἰς τοὺς
θεοὺς· ἀκροῶν ἢ ποιούντα τὸν δήμον τῶν αὐτῶν, ἀν-
να βούληται πολίτην ποιῶσα ἴσασθαι, πρὸς δὲ ἀπὸ τῶν
δήμου ζητήσεσθε λαβεῖν δωρεάν· καὶ πολλῶν ἀλαωμά-
των καὶ ὡσαύτως πολίτης μέλλων ἐσεσθῶν ἔξω πα-
ρα σφραγίδος ἡγάτων ἀλαωμάτων· εἴγε τὸ αὐ-
τὸ τῆς γρηθῆται αὐτῶν· ἀλλὰ οὐδὲ ἐγὼ ἀδικηθεὶς ὑπὸ
σφραγίδος ὡς περὶ, ἐγραψάμην τινὲς γραφῶν ταύτων.
εἴρηκα κοινῶς ὑμᾶς, ὡς δὲ ἐστὶ ἑστὴν νύμερα αὐτῆ, καὶ συ-
νοικεῖ σφραγίδος τούτου, καὶ πολλὰ ὡσαύτως ἀνομικεν εἰς τὴν
πόλιν ταῦτ ἡδὴ δὲ εἴ μαθεῖν ὑμᾶς δόξαμαι οὐδὲ ὑμῶν,
ὡ ἀδελφες δικασαί, ἀπερ ἠγοῦμαι κοροσῆκεν δεηθῶμαι,
τίον τε ὄντα, καὶ ἀσεβήσας ἔχοντα τῶν λέγων, σωθήσομαι
με καλεῖσθε καλέσθε τῶν ἀγῶνι τέτρωτο πολλοῦ δωρεάν.
ἔγὼ περὶ σφραγίδος ἔστιν ἢ ἐγὼ, καὶ ἡμπεριεστῆρος ἔχει τῶν
νόμων, καὶ ἠδίκηται ὑπὸ σφραγίδος τουτου, καὶ μεμέλη-
κεν αὐτῶν κοινῶς πάντων ἀκριβῶς. ὡς καὶ ἀεπί-
φθορον αὐτῶν ημωρεῖσθε τὸν ὑπάρξαντα· δὲ δὲ ὑμᾶς
ἔξ αὐτῆς τῆς ἀληθείας τινὲς ἀκριβῶν ἀκούσαντα τῆς
τε κατηγορίας, καὶ τῆς ἀπολογίας, οὕτως ἡδὴ τινὲς ψή-
φον φέρειν ὑπὸ τῶν θεῶν, καὶ τῶν νόμων, καὶ τῶν δι-
κῶν, καὶ ὑμῶν αὐτῶν. Συμνηρεῖα.

Α ἡδὲ ἠδίκηται ὑπὸ σφραγίδος τουτου, καὶ μεμέλη-
κεν αὐτῶν κοινῶς πάντων ἀκριβῶς. ὡς καὶ ἀεπί-
φθορον αὐτῶν ημωρεῖσθε τὸν ὑπάρξαντα· δὲ δὲ ὑμᾶς
ἔξ αὐτῆς τῆς ἀληθείας τινὲς ἀκριβῶν ἀκούσαντα τῆς
τε κατηγορίας, καὶ τῆς ἀπολογίας, οὕτως ἡδὴ τινὲς ψή-
φον φέρειν ὑπὸ τῶν θεῶν, καὶ τῶν νόμων, καὶ τῶν δι-
κῶν, καὶ ὑμῶν αὐτῶν. Συμνηρεῖα.

Νόμος.

Εὰν ἢ ἑστὴν ἀσπῆ σπυροικῆ τέχνη ἢ μηχανῆ ἢ πνιό-
των, γραφῆσθε κοινῶς τοῖς θεομοσῆτας ἀδελφῶν ὁ βα-
λοῦμαι, οἷς ἔξεστιν. εἰ δὲ ἀλλῶ, πεπεσῶσθε αὐ-
τὸς καὶ ἢ οὐσία αὐτῆ, καὶ τὸ τρίτον μέρος ἔστω τῶν ἰσόν-
τος. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἢ ἑστὴν τῶν ἀσπῆ σπυροικῆ, καὶ
ταῦτα ἢ οὐ σπυροικῶν τῆ ἑστὴν τῆ ἀλύση, ὁφείλεται χε-
νίας δραχμάς· ἢ ἡδὲ νόμου τοίνυν ἀδικησάτω, ὡ ἀδελφες
δικασαί, ὅς οὐκ εἴ τινὲς ἑστὴν τῶν ἀσπῆ σπυροικῆ, οὐδὲ
τῶν ἀσπῆ τῶν ἑστῶν, οὐδὲ πεπεσῶσθε τῶν ἑστῶν, οὐδὲ
μηχανῆ, οὐδὲ μίαν, εἰ δὲ ἢ τῆς ὡσαύτως ταῦτα ποιῆ· γρα-
φῶν πεποίηκε κατ' αὐτῆ εἶ) κοινῶς τοῖς θεομοσῆτας
κατὰ τῆ ἑστῶν καὶ τῆς ἑστῆς· καὶ ἢ ἀλλῶ, πεπεσῶσθε
κελεύει ὡς οὐδὲ εἰ ἑστὴν νύμερα αὐτῆ· τῶν ὑμῶν βου-
λομαι ἔξ ἀρχῆς ἐπιδῆσθε ἐπὶ ἢ τῶν ταύτας παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδῶν ἐκπύσαιτο νικαρέτη, καλεῖσθαι
ἀλλ' οὐσα τῶν ἠλείου ἀπελούθετα, ἰσπῶν, δὲ τῶν μαγείων τῶν ἐκείνου γυνή. δεινῆ ἢ καὶ δωμαδρὸν φύσιν μα-
γῶν παιδῶν σπυροικῆ ὡσαύτως, καὶ ταῦτα ὅσα μὲν θρέψαι καὶ παιδῆσθε ἑμπεριεστῶς, τῶν ταύ-
των κατεπεσῶσθε μὲν, καὶ ὑπὸ τούτων τὸν βίον σπυροικῆσθε. ὡσαύτως οὐσα δὲ αὐτῶν ὀνόματι θυγατέρας,

A tam arcta cum his necessitudine coniunctus . penas
non exigerem pro sorore, & affinibus, & neptibus, &
uxore mea, neque palam in deos impiam, & in ciui-
tatem contumeliosam, & legum contemptricem ve-
strarum, ad vos adductam, eius sceleribus patefactis,
veltra potestati subiicerem, vt vestro arbitratu de ea
statueretis: & quemadmodum me Stephanus meis
necessariis contra leges & decreta spoliavit, sic & e-
go apud vos ostenderem, istum in matrimonio ha-
bere peregrinam mulierem, contra legem: & alieni-
genas liberos tum ad tribules, tum ad populares ad-
ducere, & despondere metetricum filias pro suis: &
sacris deorum immortalium pollutis, populi autori-
tatem tollere, si quem facere velit ciuem. Quis enim
posthac ciuitatis adipiscendæ cupidus, à populo be-
neficium hoc magnis sumptibus magnòq. negotio
impetrandum censcat: cum idem à Stephano & mi-
noris emere, & conditione liceat nihilo esse dete-
rior: Quibus ego igitur iniuriis prior à Stephano la-
cessitus, actionem aduersus eum hanc instituerim,
vobis exposui. Peregrinam autem esse Nearam, &
Stephani esse matrem familiars, & sæpe leges & in-
stituta ciuitatis violasse: hæc vobis iam cognoscen-
da sunt. Peto igitur à vobis, Iudices, quæ peti æquū
est, vt me & adolescentem, & dicendi imperitum, pa-
tronum huic causæ adhibere iubeatis Apollodorum.
Nam & natu maior est quàm ego, & legum peri-
tior, & à Stephano laesus, & magnum his rebus om-
nibus studium impendit. Quare nec inuidiosum ei
est, eum vlcisci à quo sit lacessitus. Vos autem decet
ipfa veritate excusatione perfecte cognita: sic demū
ferre sententiam pro diis, pro legibus, pro iustitia,
pro vobis ipsis.

ADVOCATIO.

Quibus affectus iniuriis, Athenienses, à Stephano
ad accusandam Nearam ascenderim Theomnestus
vobis exposuit. Peregrinam autem esse Nearam, &
contra leges nupsisse Stehano, id ego perspicue de-
monstrabo. Ac primū lex vobis recitabitur, qua
Theomnestus actionem hanc instituit, & causa hæc
apud vos agitur.

LEX.

Sin hospes mulierem ciuem duxerit, quacunque ar-
te aut machinatione: quiuis Atheniensium, cui id li-
cet, eum apud Sexuiros accusato. Qui si dānatus fue-
rit: venundetur tum ipse, tum res eius familiaris: &
triens sit eius qui reum peregerit. Similiter si & pere-
grina cui cupiam nupsit: pari ratione is etiam
qui peregrinitatis damnata habuerit in matrimo-
nio, mille drachmis mulctetur. Legem, Iudices, audi-
uistis, quæ nec peregrinam cui nubere, neque ciuem
mulieré peregrino, neq. suscipere ex ea liberos arte
vlla aut machinatione sinit. Quæ si quis violarit: a-
ctionem contra eos dedit apud Sexuiros, tam
contra peregrinum, quàm contra peregrinam:
qui si damnentur, eos venundari iubet. Iam pere-
grinam esse Nearam, id vobis ab ipso primordio de-
monstrabo. Septem puellas ab ipsa infantia emit Ni-
careta, Charisij Elei liberta, Hippia: coqui eius vxor:
gnara & perita perpiciendæ venustæ paruulorum na-
turæ, & eos solerter educandi instituendique scia,
vt quæ artem eam exerceret, atque ex ea re victum
collegisset, Filiarum autem eas nomine compellauit,

Nearam
peregrin-
nam. li-
bertinam,
meretri-
cem fam-
ulosam,
Stephano
contra le-
ges nupsi-
se ostendit.

vt quàm maximas ab iis, qui earum consuetudinem tanquam ingenuarum appetebant, mercedes exigeret, postea quam autem florem ætatis earum magno cum quæstu prostituit: vno, vt ita dicam, fasce, corpora etiam earum cum septem essent, vendidit, Antia, Stratola, Aristoclea, Metanira, Phila, Isthmiadis, & Neara. Quam igitur vnusquisque earum emerit, & vt ab iis qui eas à Nicareta emerant, libertate donata sint: progressu orationis, si audire voletis, & aqua mihi suppetet, vobis explicabo. Nearam autem fuisse Nicaretæ, & corpore fecisse quæstum, morigeram omnibus, qui cum ea congrédi precio dato vellent: hoc vobis denuò narrabo. Lysias sophista, Metanira amator, voluit præter alias impensas, quas in eam conferebat, eam etiam initiare: quodd existimabat, reliquos sumptus dominam eius percipere. Quæ verò in festum & initia pro ea infunderet: iis se ab ipsa muliere gratiam initurum. Precatus igitur est Nicaretam, vt ad initia veniret, Metanira secum adducta. vt initiaretur, ipsæq. se illam initiaturum est pollicitus. Quas, cum venissent, in suas ædes Lysias non introduxit: veritus cum vxorem quam habebat, Brachylli filiam, suam neptem, tum matrem suam natu grandem, quæ in iisdem ædibus habitaret. Sed ad Philostratum Coloneum, cælibem adhuc, & sibi amicam, deducit eas Lysias, tam Metaniram, quam Nicaretam. Comitabatur eas etiam Neara, iam quidem vulgato corpore, sed junior, & ætate adhuc immatura. Vt igitur vera me dicere, & fuisse Nicaretæ Nearam constet, & fecutam illam, & mercedem numeranti cuius sui fecisse copiam: harum rerum vobis ipsum Philostratum voco testem.

TESTIMONIUM.

Philostratus Dionysij filius, Coloneus, testatur, scire se Nearam fuisse Nicaretæ, cuius & Metanira fuerit, & ad se esse deductam, cum ad Initia huc venissent, dum Corinthi degerent: apud se autem esse collocatas à Lysia Cephali filio, amico suo & familiari. Rursus, Athenienses, deinde Simus Theffalus cum Neara ad magna Panathenæa aduenit, comitante eos etiam Nicareta. Cum autem diuenterentur ad Ctesippum Glauconidæ filium, & compotabat & concubabat coram multis Neara, tanquam meretrix: & vt vera me dicere constet, horum vobis testes voco. Age, accerfe mihi Euphiletum Simonis F. Æxonensem, & Aristomachum Critodemi F. Alopecensem.

TESTES.

Euphiletus Simonis filius, Æxonensis, Aristomachus Critodemi F. Alopecensis, testantur, scire se, Simum Theffalum profectum esse Athenas ad Panathenæa magna, & cum eo Nicaretam & Nearam, nunc ream, eosq. diuertisse apud Ctesippum Glauconidæ filium, & cum eis compotasse Nearam tanquam meretricem: cum etiam alij multi adessent, & compotarent apud Ctesippum. Post hæc igitur, cum Corinthi palam quæstum accepisset, ac nobilitata esset: tum alij eius amore capti sunt, tum poeta Xenocles & Hipparchus histrio, eamq. conductam habuerunt. Ac me vera dicere, Xenoclidæ testimonio ostendere non possum. Leges enim dicere testimonium non sinunt, quodd vobis Lacedæmonios defendentibus, Callistrato autore, cum refragatus esset illi defensionem pro concione, frumenti quinquagesima in pace redempta: cumq. eum singulis senatus conuentibus

τε ἐρεσά γίγνοντα, καὶ ἔκνοκλείδης ὁ ποιητής, καὶ Ἰππαρχος ὁ ἰσοκλειῆς, καὶ εἶχον αὐτῶν μεμιδωμένοι. καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, τὴν μὲν ἔκνοκλείδου, οὐκ ἀδυναμίω ὑμῖν μάρτυριαν ὡς ἀπέδειξα, οὐ γὰρ ἐλάττω αὐτῶν οἱ νόμοι μάρτυρεῖν ὅτι γὰρ λακεδαιμονίοις ὑμῖν ἐξορίζετε, περὶ δὲ καλλιστράτου, τότε αἰτεῖσθαι ἐν τῷ δήμῳ τῆς τῆ βοηθείας, ἰωνημῶν τῶν πεντηκῶν τῶν σίτου ἐν εἰρήνῃ, καὶ δεῖον αὐτῶν καταβάλλειν τὰς

A ἴν ὡς μεγίστοις μισθοῖς παρέτιτο τοῖς βουλευμένοις πλησιάζειν αὐταῖς, ὡς ἐλδοθέραις οὐσαις: ἐπεὶ δὴ τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτὰν ἐκείνης, συλλήβδω δὲ τὰ σάματα ἀπέδοτο ἀπασῶν, ἐπὶ ἀέστων, ἀθήαν, ἔσρατολῶν, καὶ ἀεισόκλειαν, καὶ μετόφραν, καὶ φίλαν, καὶ ἰσθμιάδα, καὶ νέμερον ταυτῶν. καὶ μὴ οὐδὲ ἕκαστος αὐτῶν ἐκπέσαιτο, καὶ ὡς ἡλδοθέραις ἔθισαν, ὑπὸ τῆς φιλιαίωνων αὐταῖς ὡς δὲ νικαρέτης, προσίοντος τῆς λόγῃ ἀν βέλησθε ἀκούειν, καὶ μοι περὶ οὐσία ἢ τῆς ὑδατος, δηλώσω ὑμῖν. ὡς ὅτι νέμερον αὐτῆ νικαρέτης ἴδω, ἔεργάζετο τὰς σόματι, μεδαρρῶσα τοῖς βουλομένοις αὐτῆ πλησιάζειν τῆς ὑμῖν βέλημα πάλιν ἐπαγγέλλειν. λυσίας γὰρ ὁ σοφιστὴς μετανείρας ὡς ἐρεσῆς, ἡ βελήθη πρὸς τοῖς ἀλλοῖς ἀναλώμασιν, οἷς ἀήλισκεν εἰς αὐτῶν, καὶ μυσῆσαι ἠγέμενος, τὰ ἰδὲ ἀλλὰ ἀναλώματα τῶν πεκτημῶν αὐτῶν λαμβάνειν. ἀλλὰ εἰς τῶν ἐορτῶν καὶ τὰ μυσῆσια ὑπὸ αὐτῆς ἀναλώσῃ, πρὸς αὐτῶν τῶν ἀθροῦν χάριεν καταθήσει. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς νικαρέτης, ἔθιν εἰς τὰ μυσῆσια, ἀγροῦσαν ὅτι μετόφραν ἴνα μυσῆσαι, καὶ αὐτὸς ὑπέχετο μυσῆσαι. ἀφικόμενος δὲ αὐταῖς ὁ λυσίας εἰς μὴ τῶν αὐτῆ οἰκίαν ἐπέεισα, ἀγροῦστος τὴν τε γυναῖκα, ἢν εἶχε βεσχυλίου μὴ θυγατέρα, ἀδελφίδην ὅτι αὐτῆ, καὶ τῶν μυσῆσαι τῶν αὐτῆ, προσεβύτερον τε ἔσαν, ἔν τῶν αὐτῆ διατημῶν ὡς φιλόσρατον ὅτι τὸν κολωνῆθεν, ἡ δὲ ἴσον ἐπὶ ἔντα, καὶ φίλον αὐτῆ, καὶ δίσκου ὁ λυσίας αὐταῖς, τῶν τε μετόφραν καὶ τῶν νικαρέτων, συνηκολούθη ὅτι καὶ νέμερον αὐτῆ, ἐργάζομένη μὴ ἴδῃ τὰς σόματι, νεωτέρῃ ἔστα, ἔστα τὸ μηδὲ πο τῶν ἡλικίαν αὐτῆ παρεῖναι, ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγω, ὅτι νικαρέτης ἴδω, καὶ ἡκολούθη ἐκείνη, καὶ ἰωδαφρὴν τὰ βουλομένοις ἀναλίσκεν, τούτων ὑμῖν αὐτῶν τὸν φιλόσρατον μάρτυρα καλῶ.

Μαρτυρία.

C Φιλόσρατος διονυσίε κολωνῆθεν, μάρτυρεῖ, εἰδέναι, νέμερον νικαρέτης οὐσαν, ἢς παρ καὶ μετόφραν ἐχέτο, καὶ κατὰ μὲν παρ αὐτῆ, ὅτι εἰς τὰ μυσῆσια ἐπέδύμηναι, ἐν κορίνθῳ οἰκοῦσαν κατὰ σῆσαι ὅτι αὐταῖς ὡς αὐτῶν λυσίας τὸν κεφάλαιον φίλον ὄντα αὐτῆ, καὶ ἐπιτήδρον. πάλιν πόνιου, ὅτι ἀδελφὴ ἀθλιωαῖοι, μὴ ταῦτα σίμωσ ὅτι δὲ σίμωσ, ἔχον νέμερον ταυτῶν, ἐφικνεῖται δεῦρον εἰς τὰ παναθηναῖα τὰ μεγάλα. συνηκολούθει ὅτι καὶ ἡ νικαρέτη αὐτῆ κατῆγοντο ὅτι ὡς κτησίπρω τὰ γλαυκωνίδου καὶ συνέπειν καὶ συνεδείπνη ἐναπῶν πολλῶν νέμερον αὐτῆ, ὡς ἀν ἐταῖρα οὐσα, καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τῶν μάρτυρας καλῶ. καὶ μοι καλῶ δὲ φίλητον σίμωνος ἀξωνία, καὶ ἀεισόμαρον κειτοδήμου ἀλωπεκῆθεν.

Μάρτυρες.

Εὐφίλητος σίμωνος ἀξωνίδης, ἀεισόμαρος κειτοδήμου ἀλωπεκῆθεν, μάρτυροῦσιν εἰδέναι σίμωσ τὸν δετῶλον ἀφικόμενον ἀθλιωαῖε εἰς τὰ παναθηναῖα τὰ μεγάλα, καὶ μετ' αὐτῆ νικαρέτη καὶ νέμερον τῶν νυκτῶν ἀλωπεκῶν, καὶ κατὰ γὰρ αὐτοῖς ὡς κτησίπρω τὰ γλαυκωνίδου, καὶ συμπίνην μετ' αὐτῶν νέμερον, ὡς ἐταῖραν, οὐσαν, καὶ ἀλλων πολλῶν παρόντων καὶ συμπίνων τῶν κτησίπρω, μὴ ταῦτα πόνιου ἐν τῆ κλεισίθω αὐτῆς ἐπιφανῶς ἐργάζομένης, καὶ ἔσσης λαμπερῆς, ἀλλοι

τας καταβολας εις το βυλδουπλειον κη πυρραειαν, & ουσης αυτων απλειας εν τω νόμω, ουκ εζητων κεινυ τω γρατειαν, γραφεις υποσφραγιστου τουτου ασραπιας, και δεβληθεις τω λογω εν τω δικαστειω, ηλω και ηπρωθη, και τοι πως ουκ οϊεσθε δεινον ειναι, ει τοι και ηπρωθη, και γνησιως μετεροντας της πολειως, απειρηκε της παρρησιας σεφανος ουποστωι τοις η μηδεν πορονοιας βιαζεται αθλωαοις ειναι, τω παστας τοις νόμοις, τον δ' ιππαρχον αυτον υμιν χαλα, και αθαλαστα μρτυρειν, η εζομνυδα κη τον νόμον, η κλητου: ου αυτην, και μοι κηλει ιππαρχον.

Μαρτυρία.

Ιππαρχος αθμωνεις μρτυρει, ξενοκλειδω και αυτον μιδασασα νειαεαν εν κορινθω, τλωνυυ αζωνηζομνυω, ως εταεαν ουσαν τω μιδαρνεσων, και συμπινειν εν κορινθω νειαεαν μετ' αυτη και ξενοκλειδου τε ποιητε, κη ταυτα τοινυ αυτης γηρον, εεασα δυο, πιαροειδης τε ο κορινθιος, & δικρατης ο λουκαδιω: οι εσφδη περ πολυτελης λυ η νικαρετη * τοις οπιταγμασπ. αζιουσα τα καθ' ημεραν αιαλωματα απωατα τη οικια παρ αυτων λαμβανειν καταπιδασιν αυτης πμιλυ ξιακοτα μναϊ τ σωματος τη νικαρετη. & ανοιωτα αυτω παρ αυτης νόμω πολειως, και παπαξ αυτων δουλω ειναι, και εχρον, κη εχεστω, οσον ηβυλοντο αυτη ηρονοικηλοτες η γαμειν, πορονοροδυσιν αυτη, οπι ου βουλοτω αυτω σφαν αυτων εταεαν γοχημυδω, οραν εν κορινθω εργαζομνυω, ου δ' υπο πορονοσοκω εσαν αλλ' ηδωως αυ αυτοις ειναι, ελαττον τε τ' αργυριον κομισασι παρ αυτης η κατεδεσαν, κη αυτ' ταυτην οραν η αγαδον εχεσαν. αφικνα ουκ αυτη εφασαν εις ελδουθειαν χιλιασ δραχμας, πεντακοσιας εκαπερας: τας δ' εικοσιμνας, κη αυτον αυτην εζδουδουσαν, αυ τοις δυο δετα, ακεσασα δ' αυτη τοις λογις τεττες τετε δικρατοις κη πιαροειδω, μεταπεμπε, εις τ' κορινθον αλλες τε τ' εεσων τ' γοχημυδων αυτη, κη φρωιωνα τ' πιαμεια, & δημος μλυ οντα υον, δημοχαεας η αδ ηφον, ασ ηρωκ η κη πολυηως δεβροντα τον βιον, ως υμνυ οι πορονοροδουτεσι μνημονουσαν. αφικομνυ δ' ως αυτ' τε φρωιωνοσ, λεχη πορο αυτον τοις λογοις οει επον ποροσ αυτω, ε, τε δικρατης & πιαροειδασ, και διδωσιν αυτω τ' αργυριον, ο τω εα τ' αλλων εεσων εδασ μολογησεν εεανον εις τ' ηδουθειαν συλλεγουσα, και ειν' αεα αυτη πεεεποησασο, και δειτα αυτη, ποροδουτα το οπιλοπον, ε ποροδου εις τας εικοσιμνας, καταδεινα, υπο αυτης τω τε δικρατη κη τω πιαροειδω, ως ηδουθεαν ειναι. ασ μνος δ' ακοισας κεινος τοις λογοις τουτοις αυτης, και λαβων τ' αργυριον, ο τω εα, τω εεσων τω αλλων εσωλεχη αυτη, και ποροδου το οπιλοπον αυτες, και ταπιδου αυτης τας εικοσιμνας τω τε δικρατη & τω πιαροειδω, εω ηδουθειαν, και εφ' ε εν κορινθω μη ερμαεα, ε οπι ταυτ' αληθη λεγω, τε τον υμιν τ' τω εζομνυμον ματυρα χαλα, και μοι κηλει φιλαργρον μελιτια.

Μαρτυρία.

Φιλαργρος μελιτιδω μρτυρει παρεναι εν κορινθω, οτε φρωιων ο δημοχαεας αδ ηφονσ καταπιδει εικοσιμνας νειαραι, της νυν αζωνηζομνυω πιαροειδη τω κορινθιω, κη δικρατη τω λουκαδιω, και καταδεις το αργυριον, ως εα παρων αθλωαζε νειαεαν. αφικομνυ τοινυν δε εεα, εχων αυτω, ασ ηρωκ η ποροπετωσ εχητο αυτη & οπι τα δειπνα εχων αυτω πανταχου εποροδουτο, οπι πνοι, κη αμαζε τ' αει μετ' αυτη, συλωτ' εμφανως οπι τε βεληθει πανταχε, φιλοπμια τ' εεσασα ποροσ τοις εεσωντας ποιεμνος, & ως αλλες τε πολλοις οπι κη με

A pēfiones in curia numerare oporteret, & legibus data immunitate frueretur: in eam expeditionem nō progressus, & à Stephano desertæ militiæ accusatus, & apud iudices in odium atque invidiam adductus, damnatus, ignominiaque notatus est. An verò non iniquum esse putatis, cum natura ciues, & legitima ratione ciuitatis participes, à Stephano ciuitate sint priuati: eos qui omnino alieni sunt, per vim pro Atheniensibus intrudi contra omnes leges? Hipparchum autem vobis ipsum voco, & cogam testari, aut eiurare secundum legem, aut citabo eum. Age voca mihi Hipparchum.

TESTIMONIUM.

Hipparchus Athmonensis testatur, Xenoclidem & se conduxisse Nearam Corinthi, eam quæ nunc rea sit, tanquam meretricem prostituta pudicitie: & Corinthi secum compotasse Nearam, & cum Xenoclide poeta. Post hæc eius amatores fiunt duo: Timanorides Corinthius, & Eucrates Leucadius: qui, quoniã sumptuosa erat Nicareta, & imperiosa, petebatque quotidianas impensas omnes sibi subministrari: precio corporis eius triginta minis numerato Nicarete, eam ab illa, more vrbis, emerunt, vt omnino ancilla sua esset: eamq. habuerunt, & vsurparunt quandiu vulerunt. Ducturi autem vxores, ei denunciant, se nolle eam, quæ sua amica fuisset, Corinthi videre questum facientem, aut lenoni seruientem: mille minus argenti ab ea recipere quàm numerassent, & ipsa secundiore fortuna videre vtentem. Remittere igitur ei se dicebant ad libertatem mille drachmas, quin gentas vtrumque: viginti autem minas, ipsam comparare, sibiq. reddere iuebant. Quæ auditis his Eucratis & Timanoridæ verbis, Corinthum accersit cum alios vetetes suos amatores, tum Phrynionem Peganensem, Demõnis filium Democharis fratrem: vitam agentem luxuriosam, & sumptuosam, vt vestrum seniores meminerunt. Profecto igitur ad eam Phrynione, orationem Eucratis & Timanoridæ ei refert, dat argentum, quod ab aliis amatoribus tributum nomine exegerat, collecta ad libertatem conquirenda: & si quid ipsa fortè comparferat: eumq. rogat, vt reliquo adiecto quod deesset viginti minis, pro se Eucrati, & Timanoridæ, quo liberaretur, numeraret. Quibus ille verbis libenter auditis, acceptoq. argento quod mulieri à ceteris amatoribus collatum erat, & eo quod deerat de suo adiecto, viginti minas, eius precium, Eucrati & Timanoridæ numerat pro libertate, eaq. conditione vt ne Corinthi questu faceret. Et vt vera me dicere cognoscatis, hunc vobis qui interfuit, testem vocabo. Age voca Philagrum Melitensem.

TESTIMONIUM.

Philager Melitensis testatur, interfuisse se Corinthi, quã Phrynio Democharis frater, viginti minas pro Neera, nunc rea numeraret, Timanoridæ Corinthio, & Eucrati Leucadio: argentoq. numerato, Nearam secum Athenas auheret. Profectus igitur huc, eam petulanter & proteruè habuit ad cœnas, ad potationes quocumque secum adduxit. semper igitur cū ea comensabatur, remq. palam vbiq. erat libitū, habebat, quod eã licetiã apud spectatores laudi sibi duceret. Adducebat eã comensatū cum ad alios multos,

tum ad Chabriam Aexonēsem, cū is, Socratide prae-
 tore, quadrigis Pythia vicisset, quas emerat à Mityis
 Argyrij liberis, & Delphis rediens, epulas in Coliade
 praeberet propter victoriam. Ibi & alij multi cum ea
 ebria, dormiente Phrynione, rem habuerunt, & mi-
 nistri Chabriæ, qui mensam struxerant *. Hæc à me
 verè dici vt intelligatis, testes vobis producā eos qui
 viderunt, quique interfuerunt. Age voca mihi Chio-
 nidē Xypetæonem, & Euthetionem Cydathenæensē.
 TESTIMONIUM.

Chionides Xypetæon, Euthetion Cydathenæensis,
 testantur, se vocatos fuisse ad cœnam, cūm Cha-
 brias ob victoriam currulis certaminis epulum præ-
 beret: conuiuioque in Coliade exceptos: scireque se,
 Phrynionem adfuisse in cœna illius, secum adducta
 Næara, ea quæ nunc periclitetur. & se dormisse, &
 Phrynionem, & Næaram: seque sensisse, noctū assur-
 rexisse ad Næeram, tum alios, tum ministrorum
 quosdam, qui Chabriæ serui essent. Cum autem im-
 portunè & contumeliosè à Phrynionè haberetur,
 non vt putarat, amaretur, neque is ei ad votum ob-
 sequeretur: cōuasata eius suppellectile, & quæ is ei
 veltimēta compararat, aureisq; ornamentis, cum dua-
 bus ancillis Tratta & Cocalina, Megara aufugit. Id
 est eo tēpore factū, quo Altiūs præturā gessit Athe-
 nis, qua tempestate vos postorius cū Lacedæmoniis
 bellū gerebatis. Commorata igitur Megaris est bi-
 nium, & Altiij, & Alcisthenis prætoris annum: cum
 quidem ei questus corporis non satis magnas ad alē-
 dam familiam domūmq; instruendā copias suppedi-
 taret (sumptuosa enim erat) quod & ciues illiberales
 essent & tenaces, & hospites ibi non frequētes verfa-
 rētur, propter bellum, cūm Megarēses Laconibus stu-
 derent, & vos mari imperaretis. Corinthū autem ei
 redire non licebat, cūm ea conditione dimissa esset
 ab Eucrate & Timanoride, vt ne Corinthi questum
 faceret. Vt igitur pax Phraclide prætore facta est,
 pugna in iustis à Thebanis & Lacedæmoniis cō-
 missa: Stephanus Megara profectus, apud eam vt me-
 retricem diuersatus, & cum ea congressus est. Ibi il-
 la expositis ei rebus omnibus & iniuriis Phrynionis,
 traditisque pecuniis quas ab illo hinc abstulerat, cupi-
 da quidem huc redeundi, sed Phrynionem à se com-
 pilatum metuens, quem & sibi iratum, & vehementi
 esse ac violento sciret ingenio: Stephanum patro-
 num asciscit. Is verò Megaris in spem erectam &
 verbis inflatam eam, laturum infortunium Phrynio-
 nem dictitans, si eam attigisset, seque vxorem eam
 ducturum, & liberos, quos tum haberet, ad tri-
 bules adducturum, ciuesque facturum tāquam suos,
 neminemque mortaliū ei manus allaturū, pollicitus:
 huc eam secum Megaris adduxit, & pueros cū ea tres,
 Proxenum, Aristonem, & filiam quam nūc Phanonē
 nominant, & cūm ipsam, tum liberos in domunculā
 introduxit, quæ ei erat ad fufurronē Mercurium, in-
 tra Dorothei Eleusiniæ ades & Chnomachi, quā nūc
 Spintharus ab eo mercatus est septem minis. Nā opes
 Stephani tū hæ erant, prætereaque nihil erat. Duabus
 autem de causis eam adduxerat: vt & sine sūptu atq;
 immunis formosū scortū haberet: & mulier ad victū
 necessaria quæreret, familiāq; sustetaret. Neq; n. iste
 vlllos alios habebat reditus, nisi fortè quid per calūni-
 as extorfisset. Phrynio verò, vbi audiuisset, eā in vrbe
 esse apud istū diuersari: assūptis secum adolescentib.

Stephanus
 & patro-
 nus Næa-
 ræ, & le-
 nis & cas-
 niator.

τῆς κληνομέχρου· ἡ νυκτὶ σπίνδαρος παρ' αὐτῆς ἐώνηται ἐπὶ ἀμυδῶν. ὅτε ἡ μὲν ὑπάρχουσα σεφαίρω οὐσία αὐτῆ
 ἡ, καὶ ἄλλο οὐδέν. οὐδὲν δὲ οὐδὲνα ἤλθεν ἔχων αὐτῶν, ὡς ὅτι ἀτελείας τῆς ἐξων καλλῶ ἐτάραξεν, καὶ τὰ ἐπι-
 δεῖα ταύτῃ ἐργασασθῆναι, καὶ θρέψουσα τὴν οἰκίαν. οὐ γὰρ ἡ αὐτῆς ἄλλη ποροδοδος, ὅτι μὴ συκοφαντίας ἢ
 λάβοι. πυθόμενος ὅτι ὁ φρυωνίω ἐπιδημοῦσα αὐτῶν, καὶ οὐδὲν ἄλλο τούτῳ ὄψα λαβῶν νεανίσκοις μὴ εἰαυτῆ

A ἔχων ἤλθεν αὐτῶν, καὶ ὡς χαβρία τὸν ἀξίωνα, ὅτι ἐπι-
 κα ἐπὶ σκεραπίδου ἀρχόντου τὰ πύθια τῶ τεθρίπαυ,
 ὁ ἐφάριατο ὄψα τῆς παιδῶν τῆς μίτυς τῆ ἀργυρίας καὶ
 ἦσαν ἐκ δελφῶν εἰς ἰα τὰ ἐπιπνικία ἐπὶ κωλιαδί. καὶ οὐκ
 ἄλλοί τε πολλοὶ σιωποῦντο αὐτῆ μεθύσει, καὶ ὁ δὲ δου-
 πος τῆ φρυωνίως, ὅτι οἱ δὲ ἀνομοὶ οἱ χαβρίου, οἱ ἑσπίτω
 ὄψα δὲ ἐμῶν καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τοὺς ὄψα τῶν
 ὑμῶν καὶ παρῶντας μάρτυρας παρέξομαι. καὶ μοι καλῶς
 χωνίδω ξυπεταγῶν, καὶ δὲ δετίων κυδαθηνωγῶν.
 Μαρτυρία.

Χιονίδης ξυπεταγῶν, δὲ δετίων κυδαθηνωγῶν, ὑπὸ
 ερῶσι κληθῆναι ὑπὸ χαβρίου ἐπὶ δειπνον, ὅτι τὰ ἐπι-
 κία εἰς ἰα χαβρίας τῆ νίκης τῆ ἀμυδῶν, καὶ εἰς ἰα ἐπὶ
 κωλιαδί, καὶ εἰδέναι φρυωνίωνα παρῶντα ἐν τῶ δειπνω-
 τῆτος, ἔχοντα νέμερον τὴν νυκτὶ ἀγωνισθῆναι. καὶ κα-
 θῶ δὲ ἐν σφῶν αὐτοὺς καὶ φρυωνίωνα, καὶ νέμερον. καὶ αἰ-
 θάνεσθαι αὐτοὺς ἀνισαμῶνους τῆς νυκτὸς πρὸς νέμερον
 ἄλλοις τε, καὶ τῆς δὲ ἀνομωνίαν, οἱ ἦσαν χαβρίου οἰκίῳ.
 B ἐπὶ δὲ τὸν αὐτῶν ἀσελῶς ποροπυλαίετο ὑπὸ τῶ φρυ-
 νίωνος, καὶ οὐχ ὡς ἄλλο, ἠγαπῶτο, οὐδὲ ὑπερέει αὐτῆ
 ἀ ἐβέλει οὐ συκοδοσασθῆναι αὐτῶν τὰ ἐκ τῆ οἰκίας, καὶ ὅτι
 ἡ αὐτῆ ὑπὸ ἐπέμου πρὸς τὸ σῶμα κατεσιδασθῆναι
 ἐμῶν καὶ χρυσία, καὶ δεραπῆνας δύο δεράτων, καὶ κο-
 καλίνῳ δὲ διδράσκεν εἰς μέγαρον. ἡ ὅτι ἡ χρυσία ἑστῆ
 ὅτι ἀσείος ἡν ἡ ἀρχὴν ἀθλήσῃ. ὁ καμῶν ὅτι ἐν ἡ ἐπι-
 λεμῆν ὑμῶν πρὸς τοὺς λακεδαμονίους τὸν ὕστερον πο-
 λεμον. δεξίφασα δὲ ἐν τοῖς μεγάροις δύο ἐστῆ, τὸν τῆ
 ἐπὶ ἀσείου ἀρχόντος καὶ ἀλκιδίονος ἐπιαιτῶν, ὡς αὐτῆ ἡ
 δὲ τῶ σῶμα ὅτι ἐργασία οὐχ ἡκανῶν δὲ πορίαν παρῶ-
 χον, ὡς διοικεῖν τὴν οἰκίαν, πολυτελής δὲ ἡ οἰκία καὶ γὰρ
 ἦσαν ἀειδῶν δεραπῆνας καὶ μικρολόγοι, ξένων ὅτι ἐπὶ ὅτι
 μία ἡ αὐτῶν, δεξί φάσμα τὸ πόλεμον ἔειπεν, καὶ τοὺς μεγάροις
 λακωνίεον, τῆς ὅτι δεραπῆνας ὑμῶν ἀρχεῖν εἰς δὲ τὴν κά-
 ενδον οὐκ ἐξῆν αὐτῆ ἐπαρῆσθαι, δεξί τὸ ὅτι τούτῳ ἀ-
 πηλάχθαι δὲ τῶ δὲ κερῶντος ὅτι τῆ μαγορίδου, ὡς ἐν
 C κορίνθου, μὴ ἐργάζεσθαι ὡς ἐν γῆνι ἢ ἐπιρῶν ἢ ἐπὶ φρα-
 σκελίδου ἀρχόντος, καὶ ἡ μάχη ἢ ἐν λούκῳ τῶν δεραπῶν
 καὶ λακεδαμονίων τὸν ἐπιδημοῦσαν τῶ σεφῶν τῶν
 εἰς τὰ μέγαρον, καὶ κατὰ γῶντον ὡς αὐτῶν, ἐτάραξεν ὅ-
 σαν, ὅτι πησιόσαν τῶ αὐτῆ, διημοσασθῆναι πάντα τὰ πε-
 ποραμῶν, καὶ τῶ ὕβριον τῶ φρυωνίωνος, καὶ ἐπιδοῦσα ὅτι ἐπὶ
 δὲν ἔχουσα παρ' αὐτῆ, ἐπιδημοῦσα ἡν τῆς ἐν δὲ οἰκί-
 σεως, φοβεμῶν ἢ τῶ φρυωνίωνα, δεξί τὸ ὅτι κηκῆναι ἡν αὐ-
 τῶν, ἐπέεινον ὅτι ὄργιλος ἔχε αὐτῆ, σεφῶν δὲ καὶ ὄλι-
 γων εἰδῆ αὐτῆ τὸν ἑσπίον ὄντα πρὸς ἑσπίον σεφῶν
 τῶ τῶ αὐτῆς, ἐπῶν ὅτι αὐτῶν ὅτι ἐν τοῖς μεγάροις τῶ
 λόγῳ, καὶ φουσῶν. ὡς κλαύσοιτο ὁ φρυωνίω, εἰ ἀ-
 ψατο αὐτῆς. αὐτὸς ὅτι γυνῆκα αὐτῶν ἐξων, τοῖς τῶ
 παιδῶν τοῖς ὄντας αὐτῆ τῶ εἰσάξων εἰς τοὺς σεφῶν
 ὡς αὐτῆ ὄντας, ὅτι πολίτας ποιῶν, ἀδιήσῃ ὅτι εἰς αἰ-
 θρῶν ἀφικνεῖται αὐτῶν ἔχων διῶρον ἐν τῶν μεγάροις
 καὶ παιδία μετ' αὐτῆς τῶν, πρὸς ἑσπίον καὶ ἀεῖσῶν,
 καὶ θυγατέρα ἡν νυκτὶ φανῶ καλοῦσι καὶ εἰσάξῃ αὐτῆν καὶ
 τὰ παιδία εἰς οἰκίον, ὅτι αὐτῆ ὄψα τῶν σεφῶν ἐξῆν
 ἐρμῶν μετὰ ὅτι δὲ σεφῶν τῶ ἡδονίου οἰκίας καὶ

TESTIMONIUM.

Satyrus Alopecensis, Sabrias Lamprensis, Diogiton Acharnenlis, testantur, à se arbitris reconciliatos esse Stephanum & Phrynionem, de Neæra nunc reallitigantes. Reconciliationis autem eas fuisse conditiones, quas exhibeat Apollodorus.

RECONCILIATIO.

His conditionibus reconciliarunt Phrynionem & Stephanum: Neæra uterque totidē dies mensis utatur, atque apud se habeat, nisi alter alteri aliud cōcesserit. Ut autem inter eos conuenerat, qui utriq. in arbitrio adfuerant, & controuersia, sicut ferē solet fieri perpetuū (præsertim cum inter eos de scorto ageretur) ad cœnam itarunt ad utrunque eorum, cum Neæram haberent: ipsa & concœnante & compotante, tanquam meretrice. Quæ verē à me dici ut constet, voca mihi testes qui vnâ adfuerunt, Eubulum Probalisium, Diopithem Melitensem, Ctesonem è Ceramis.

TESTIMONIUM.

Eubulus Probalisius, Diopithes Melitenensis, Cteson è Ceramis, testantur, postquam Phrinio & Stephanus de Neæra in gratiam redierint, saepe se concœnasse eis, & compotasse cum Neæra nunc rea, tam cum apud Stephanum esset Neæra, quam cum apud Phrynionem. Eam igitur ab initio fuisse seruam, & venditam bis, & quantum fecisse corpore, ut meretricem, & à Phrinione Megara aufugisse, & reuersam vadium fuisse obligatam apud Belliducem, ut peregrinam: & oratione vobis demonstro, & testimoniis est probatum. Ostendam autem vobis & ipsum Stephanum testificatum, eam esse peregrinam. Filiam enim Neæra quam ea secum paruulam puellam ad eum adduxerat (Strybelen tum vocabant, nunc Phanonem) Stephanus pro sua filia cuidam Atheniensi, Phraistori Agiliensi collocat, dote triginta minarum addita. Ut autem ad Phrastorem venit, hominem laboriosum, quique rem familiarem accuratè instruxisset: non poterat illa Phraistoris delectari moribus: sed matris instituta requirebat, & eandem impunitatem, ut in tali licentia educata. Phrastor, qui eam neque modestam esse videret, neque sibi morigeram, simulque sciscitatus esset & compertum haberet, eam non esse Stephani filiam, sed Neæra, seque primum deceptum, cum desponsam ut Stephani, non ut Neæra filiam accepisset, quam suscepisse Stephanus ex altera vxore, priusquam duxisset Neæram, diceretur: his omnibus de causis ira commotus, seque & contumelias affectum & delusum esse ægrè ferens, eicit mulierem: quam annum ferē apud sese habuerat, pragnantem, dote non reddita. Cum verò Stephanus ei diem dixisset apud Odeum, de dote, ex lege quæ iubet: Si dimiserit vxorem, reddat dotem: sin minus, nouem obolos vsuram pendat: & curator mulieris pro ea de victa ad Odeum detur actio: Phrastor Stephanum apud Sexuiros accusat, eum, cum sit Atheniensis, peregrinam filiam pro sua despondisse, ex lege hac. Age recita mihi legem.

LEX.

Si quis autem viro Atheniensi peregrinam mulierem pro sua elocarit, ignominiosus esto: & eius res familiaris publicetur, & triens esto eius qui eum conuincerit. accuset autem apud Sexuiros aliquis ex iis quibus licet, quemadmodum peregrinitatis.

Ἐγραφέω πρὸς τοὺς δημοδίκτας, ἀθλωαῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῆ ἐγγύσασα, ὡς αὐτῆ πρὸς ἡκούσαν καὶ πρὸς ὄρον του τοῦ καὶ μοι ἀνάγνωσι αὐτὴν.

Εὰν δὲ τις ἐπιδιδῶ ξένῳ γυναικῶ ἀδελφῷ ἀθλωαῖω, ὡς αὐτῆ πρὸς ἡκούσαν, ἀπμ. ἔστω. Ἐ ἢ οὐσία αὐτῆ δημοσία ἔστω, καὶ τὸ ἕξτον μέρ. Ἐγραφέω δὲ πρὸς τοὺς δημοδίκτας, οἷς ἔξω καὶ ἀπάτερ τῆς ξέναι.

A

Μαρτυρία.

Σάτυρος ἀλωπεκῶθεν, σαβρίας λαμπρενδῆς, διογιτον ἀχαρνδῆς, μέρτυροῦσι, διαλλάξαι διατητὰ γυναικῶν καὶ νεαῖρας τῆς νυνὶ ἀγωνιζομένης σέφανου καὶ φρυνίωνα τὰς ἡ διαλλάξαι εἶ) καθ' αὖθ' ἀθ' ἀλλὰ ξαν, οἷας παρέχεται ἀπολλόδωρ.

Διαλλαγαί.

Κατὰ τὰς δὲ διήλλαξαι φρυνίωνα καὶ σέφανον πρῶτα εἰχόμενον νεαῖρα τὰς ἴσας ἡμέρας τὸ μῆκος παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντας, ἀλλ' ἢ π' ἄλλο αὐτοῖς αὐτοῖς συγχωρήσασιν. ὡς δὲ ἀπὸ διαλλάξαι ἦσαν οἱ παρόντες ἕκαστρω βῆσι τῆ διατή, καὶ τοῖς πρὸς ἡμᾶς, οἷον οἱ μὲν, φιλεῖ γυναικῶν ἐκείσων, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἑτάρας οὐσίας αὐτοῖς ἡ διαφροσῆς ὅτι δ' εἶπνον ἦσαν ὡς ἐκείσων αὐτῶν, ὅπου καὶ νεαῖραν ἔχοντα καὶ αὐτὴ συνεδ' εἶπνε καὶ σιωπῆν, ὡς ἑτάρα οὐσα. καὶ ὅτι τοῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλεῖ μὲν μάρτυρας τοῖς συνόντας αὐτοῖς, εὐβουλον πρὸς βαλεῖσπον, διοπειθῶν μελιτῆα, κτήσωνα ἐκ νεαῖμων.

Μαρτυρία.

Εὐβουλ. πρὸς βαλεῖσπον, διοπειθῆς μελιτῆς, κτήσων ἐκ νεαῖμων, μέρτυροῦσιν, ἐπειδὴ αἱ διαλλάξαι ἐχόντο, αἱ πρὸς νεαῖρας, φρυνίωνα καὶ σέφανον, πολλὰ κίς σὺν δεῖπνῶσιν αὐτοῖς, καὶ σιωπῆν μὲν νεαῖρας τῆς νυνὶ ἀγωνιζομένης, καὶ ὅπου πρὸς σέφανον εἶπνε νεαῖρα, καὶ ὅπου πρὸς φρυνίωνα. Ὅτι μὲν τοῦτο ἐξ ἀρχῆς δούλη ἦν, καὶ ἐπὸς ἡ δὲ, καὶ ἐργάζετο τὰ σάματα ὡς ἑτάρα οὐσα, καὶ ἀπέδρα τὸν φρυνίωνα εἰς μέγαλα, καὶ ἦκουσα κατηγυῖν ἡ, ὡς ξένη οὐσα πρὸς τὰς πολέμαρχων τὰς τε λόγῳ ἀποφάνω ὑμῖν, καὶ μεμύρηται, βούλουμαι δὲ ὑμῖν καὶ αὐτὸν σέφανον τὸν ἐπὶ δ' εἶξαι, καὶ ταμὲν τυρηνικὸτ' αὐτῆς ὡς βῆ ξένη. τὴν γὰρ θυγατέρα τὴν ταυτησί νεαῖρας ἦν ἦλθεν ἔχουσα, ὡς τοῦτον παῖδ' ὀν μικρὸν, ἦν τότε μὲν στυβήλων ἐκάλου, νυνὶ δὲ φανῶ, ἐπιδιδῶσι σέφανον οὐσίαν ὡς οὐσίαν αὐτῆ θυγατέρα, ἀδελφῷ ἀθλωαῖω, φράσσει αἰγλίαι, καὶ πρὸς ἡ ἐπ' αὐτῆ δίδωσι ξένοντα μὲν, ὡς δὲ ἦλθεν ὡς τὸν φράσσει, ἀδελφῷ ἐργάτῳ, καὶ ἀρεβῆς τὸν βίον σὺν εἰλεγμένον οὐκ ἠπίσαστο τοῖς τὸ φράσσει φράσσει ἀρέσκειν ἄλλ' ἐξέτει τὰ τῆς μητρὸς εἶδη, καὶ τὴν παρ' αὐτῆ ἀκολασίαν, ἐν τοιαύτῃ οἰμῶν ἔχουσα πειραμένη. ὅσον δὲ φράσσει αὐτῶν οὐκ κοσμίαν οὐσίαν, οὐτε δέλουσαν αὐτῆ ἀρεβῆσαι, ἄμα δὲ καὶ πεισμοῦχος σαρδῆς ἦδ' εἶ, ὅτι σέφανον μὲν οὐκ εἶπνε θυγατέρα νεαῖρας δὲ, καὶ τὸ ἴδιον φράσσει ἔξηπα τῆ δὲ ἦλθε ὡς σέφανῳ θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ νεαῖρας, ἀλλὰ τούτῳ ἐξ ἄλλης αὐτῶν γυναικὸς οὐσίαν πρὸς ἡ, πρὸν ταύτῃ σὺν οἰκῆσιν, ὄργισται δ' ὅτι τούτοις ἀπαισι, καὶ ὑβρίσται ἡ γούμῳ, καὶ ἔξηπα τῆ δὲ, ἐμβαλλεῖ τὴν ἀθλωαῖον, ὡς ἐναντὶν σὺν οἰκῆσας αὐτῆ, κούσαν, καὶ τὴν πρὸς ἡ οὐκ ἀποδίδωσι. λαχόντ' ἡ τὸ σέφανον αὐτῆ δὲ κῆλυ αἴτου εἰς ὠδ' εἶον τῆς πρὸς ἡ τὸν νόμον, δὲ κῆλυ εἶ, εἰ ἀποπέμπῃ τὴν γυναικῶ, ἀποδιδόναι τὴν πρὸς ἡ. εἰ δὲ ἢ μὴ, ἐπ' ἐνὸς ὀβολοῖς τοποφρεῖν, καὶ αἴτου εἰς ὠδ' εἶον εἶ) διχῶσαι αὐτῆ τῆς γυναικὸς τῆ κλειῶ, γράφεται ὁ φράσσει σέφανον τῆ πρὸς ἡ.

C

Νόμ.

Τὸν μὲν τοῖσι νόμον ἀνέγραυ ὑμῖν, καθ' ὃν ἐγράφη σέφα-
 ρος οὐ τοῖσι ὑπὸ τῆ φράσεως πρὸς τοὺς δεσμοδέτας.
 γροὺς δ' ὅτι κινδυνώσῃ ὁξυφείχθεις ἑσίνης θυγατέρα ἐλ-
 γειυμένην, καὶ τὴν ἐχάτας ζήνιαις ἀειπρῶν, ἀλλὰ ἄτ-
 πται πρὸς τὸν φράσρα, καὶ ἀρίσταται τῆς παροικίας, καὶ
 τὴν δίκην τῆ σίτις ἀείλειτο, καὶ ὁ φράστωρ τὴν γραφὴν
 ἀφ' ἧς τῆ δεσμοδέτῃ, καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, τῶν ὑμῖν
 μαρτυρῶν φράσρα, αὐτὸν καλῶ, καὶ ἀναγκάσω μάρ-
 τυρεῖν ὑπὸ τὸν νόμον. καλεῖ μοι φράσρα ἀγλιέα.

Μαρτυρία.

Φράστωρ ἀγλιεὺς μάρτυρεῖ, ἐπεὶ δὴ ἤθετο νεάρας θυ-
 γατέρα ἐγγυήσασθαι αὐτῷ σέφρανον, ὡς ἑαυτῆ ἕσασ θυ-
 γατέρα, ἡράφραδς αὐτὸν γραφὴν πρὸς τοὺς δεσμοδέτας
 καὶ τὸν νόμον, ἔτ' ἀθροῦσπον ἐμβαλεῖν ἐκ τ' ἐμὴ τῆ οἰκίας,
 καὶ ἐκίπ σιωποεῖν αὐτῇ καὶ λαχόντος αὐτῷ σέφρανε εἰς
 ἀδελφίον σίτου, ἀλλὰ σαδς πρὸς αὐτὸν σέφρανον, ὡς τὴν
 γραφὴν ἀνιερθεῖν αὐτῷ τῆ δεσμοδέτῃ, καὶ τὴν δίκην
 τ' σίτις, ἡ γὰρ ἐμοὶ σέφρανος, φέρε δὴ ὑμῖν καὶ ἐπείαν
 μάρτυριαν ἀφ' ἧς ἡμῶν τῆ φράσεως, καὶ τῆ φράσ-
 ρων αὐτῷ καὶ γνητῆ, ὡς ἐστὶ ἑσίνη νεάρα αὐτῆ. ἡ πολλὰ
 ἡρόσρα γὰρ ὑπέσθη, ἡ ὁξυφείχθεις ὁ φράστωρ τὴν τ' νεάρας
 θυγατέρα ἠδ' ἐπέσθη, καὶ πάνου ποιήσρας διετέθη, ἔεις πᾶ-
 σαι ἀπορίαν κατέσθη. ἀξροφραὺς δὲ οὐσῆς αὐτῷ παλαμᾶς
 πρὸς τοὺς οἰκείους τοὺς αὐτῆ, καὶ ὀργῆς, καὶ μίσρας, πρὸς ἧ
 καὶ ἀπαισ ὡς, ἀφραγῶν ἑμῶν ἐν τῇ ἀδελφείᾳ τῆ δερα-
 πια, ὑπὸ τῆ φράσεως καὶ τ' θυγατέρας αὐτῆ. ἐβάδιζον
 γὰρ πρὸς αὐτῆ, ὡς ἠδ' ἐντὶ καὶ ἔρημος ἡ τῆ δεραπύοντος
 τὸ νόσῆμα, τὰ πρὸς φράσρα τῆ νόσῶ φέρουσαι, ἔδῃσκο-
 πῆ μῆρα, ἡ δὴ τῆ καὶ αὐτῆ, ὅσα ἀξια ἔδῃ γυνῆ ἐν τ' νό-
 σοις παρῶσαι καμνοντὶ ἀθροῦσπῶ ἐπέσθη δὴ τὰ παμδίων
 ὁ ἐπικεν ἡ θυγατέρα ἡ νεάρας ταυσοῖ, ὅτ' ὁξυφείχθεις
 ὑπὸ τῆ φράσεως κούουσαι, πύδο μῆρου, ὅπου σέφρατου εἶν
 θυγατέρα, ἀλλὰ νεάρας καὶ ὀργισθέντος ὅτῃ τῆ ἀπάτη,
 πάλιν λαβεῖν καὶ ποιήσασθαι ἡ ὄν αὐτῆ, ἡ ὀργισμὸν ἀθροῦ-
 σπον, καὶ εἰκότα ἡ ὀργισμὸν ὅτῃ ποιήσρας μῆρ ἔχει, καὶ
 οὐ πολλὰ ἡ ὀργῆς εἶν αὐτῆ, πρὸς ἡμῶν σέφρατου, τῆ ἡ μὴ λαβεῖν
 τοὺς σὺγγυεῖς τὰ αὐτῆ, μὴ δ' ἀπαισ τῆ ὀργῆς πικρῶν, ἐποίη-
 σατο τὴν πύδα, καὶ ἀξια βεῖν ὡς αὐτῆ. ἐπεὶ ὅτῃ γῆ ὀργισ-
 των οὐκ ἀπὸ τῆ φράσεως, μὴ ὀργισμὸν καὶ πρὸς φρα-
 νῆ ἡ ὀργισμὸν ὅτῃ πύδα, ὡς γὰρ ἀξια τὰ ἡσρα ὁξυφείχθεις τ'
 ἀδελφείας ὁ φράστωρ, καὶ ἀξια βεῖν αὐτῆ, καὶ ἔχεν ὅτῃ πει-
 κῆς τὸ σάμα λαμβάσει γυνῆκα ἀξια καὶ τοὺς νόμους,
 σαπῆρα μῆρ τῆ μελιτώσ θυγατέρα γνησια, δῆφίλου
 ἡ ἀδελφῶν, ὡς ὅτῃ ὀργισμὸν ἀξια τὸν πύδα
 ἀλλὰ βιασείσ ὑπὸ τῆ νόσου καὶ τῆ ἀπαμδίας, καὶ τῆς
 αὐτῆ δεραπιας, καὶ τῆς ἔχρας τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους,
 ἡ ἀμικληροῦμοι γνησνται τῆ αὐτῆ ἀπὸ τῆ πύδοι, τὰ τ'
 ἔσρα ὑμῖν πικρῶν. δῆλώσω ἡ καὶ τὰ ἀπόλουθα αὐτῆ
 ἡ μᾶλλον, ὡς γὰρ εἰ σῆγῃ ὁ φράστωρ εἰς τῆς φράσεως τ'
 πύδα ἐν τῇ ἀδελφείᾳ, ὡς τ' ἐκ τ' θυγατέρας τ' νεάρας, καὶ
 εἰς τοὺς βρυπιάδας, ὡν καὶ αὐτὸς ὅσῃ ὁ φράστωρ γνησ-
 τῆς εἰδοπῆς οἰμαὶ οἱ γνησνται τὴν γυνῆκα ἡ πῆς ἡ, ἡ
 ἡ φράστωρ τὸ πρῶτον, τὴν τῆς νεάρας θυγατέρα,
 καὶ τὴν ἀπὸ παμδίων τῆς ἀθροῦσπου, καὶ δῆ τὴν ἀδελφείαν
 πῆφῆσῶν αὐτὸν πάλιν ἀλαβεῖν καὶ ποιήσασθαι τὸν
 πύδα, ἀπὸ τῆ φράσεως τῆ παμδίας, καὶ οὐκ ὀνέγραφον αὐτὸν εἰς σφραῖ αὐτῆς, λαχόντῃ δὲ τῆ φράστωρ αὐτοῖς
 δίκην ὅτῃ οὐκ ὀνέγραφον αὐτῆ τὸν ὄν πρὸς ἡμῶν αὐτὸν οἱ γνησνται πρὸς τῆ διαπῆτῆ ὀμόσαι κατ' ἡ-
 ἔσρα πλείων, ἡ μὴ νομίζεῖν εἶν αὐτῆ ὄν ὁξυφείχθεις γυνῆκα, καὶ ἔργησῆς καὶ τὸν νόμον. πρὸς ἡμῶν
 ὡν δὲ ταῦτα τῆ γνησνται τὸν φράσρα πρὸς τῆ διαπῆτῆ, ἔλιπεν ὁ φράστωρ τὸν ὄρκον, καὶ οὐκ ἄμωσ.

A Ac legē qua Stephanus à Phrastore est apud Sexuiros
 accusatus, audiistis. Cum autē intelligeret, se conui-
 ctum de peregrina filia elocata, in summo discrimi-
 ne versaturum: paciscitur cum Phrastore, & dote ce-
 dit, iudicium de victu tollit: Phrastor item actionem
 apud Sexuiros institutam. Quæ ut vera esse constet:
 horum vobis ipsum Phrastorem citabo testem, & co-
 gā testari, autoritate legum. Voca mihi Phrastorem
 Ægiliensem.

TESTIMONIUM.

Phrastor Ægiliensis testatur: postquam senserit, Ste-
 phanum sibi Neeræ filiam despondisse pro sua: se ad-
 uersus eum actionem instituisse apud Sexuiros: &
 mulierem eiecisse domo, neque habere adhuc in ma-
 trimonio. Item, quum sibi Stephanus ad Odeum de
 victu diem dixisset: secum transegisse Stephanum, ut
 actio apud Sexuiros tolleretur: itēque Stephanus ac-
 tione de victu contra se instituta desisteret. Age ve-
 rō vobis etiam alterum testimonium exhibeamus,
 & Phrastoris & tribulium eius, & gentilium: vnde
 constet, peregrinam esse Neeram. Non multo enim
 post, quàm ex ædibus ablegarat Phrastor Neeræ fi-
 liam: in morbum incidit, pessimèque habuit & om-
 nibus difficultatibus est conflictatus. Quia verò cum
 cognatis suis ei vetus similtas erat & ira, & odiū, su-
 perque ipse liberis orbus: delinitus est in morbo, cu-
 ra & obsequio tum Neeræ, tum eius filia. Itabant e-
 nim ad eum cum ægrotaret, neminēque haberet à
 quo in morbo curaretur, opportuna ei malo remedia
 ferentes, & renisentes. Neque verò ipsi ignoratis,
 quanti precij sit in morbis mulier assidua apud ho-
 minem ægrotantem. Denique persuasum ei est, pue-
 rulum quem pepererat filia Neeræ, cum ablegata
 fuisset à Phrastore prægnans, quod cognouisset, non
 Stephani esse filiam, sed Neeræ, fucūque sibi factū
 ægrè ferret: rursus adoptare, locōq. habere filij: huma-
 no, nec absurdo consilio: quum & ipse male affectus
 esset, nec magnam vitæ spem haberet: & ne sua hære-
 ditate cognati potirentur, neve ipse orbus interiret,
 cauere vellet. Adoptauit igitur puerum, & ad se rece-
 pit. Nam id quidem si valuisset, nunquam facturum:
 magno ego & euidenti vobis argumēto ostendā. Cū
 primū enim ab illa infirmitate surrexit Phrastor, &
 recreatus est, valetudinēque confirmauit: ciuem v-
 xorem, ut iubent leges, ducit, Satyri Melitenis legi-
 timam filiam, Dijphili sororem. Proinde nec volentem
 eum recepisse puerū, sed & morbo, & orbitate,
 & mulierum obsequiis coactum, & cognatorum odio,
 ne sua illi hereditate potirentur, si quid ei acci-
 disse: hæc vobis argumenta sunto. eademque hæc, ea
 quæ secuta sunt, magis declarabunt. Nam cum puerū
 Phrastor ad tribules introduceret in morbo, eum
 quem è Neeræ filia susceperat, & ad Brytiadas genti-
 les, quorum & ipse Phrastor est: quod nosset sci-
 licet gentiles, mulier ea quamam esset, quam Phra-
 stor primū dixerat, Neeræ filiam & repudiū mulie-
 ris, eumq. morbo adductum ad puerum recipiendū
 non ignorarent: reiiciunt puerum, inq. suum album
 nō inscribunt. Cum verò Phrastor eis diem dixisset
 ob nōn inscriptum suum filium: gentiles eum ad ar-
 bitrū prouocāt, ut per integra sacra iuraret, omnino
 putare se, eū suū esse filiū è ciue muliere & legib' de-
 spōsa, susceptū. Hac prouocatione gētiliū apud ar-
 bitrū facta, deseruit iusurādū Phrastor, nec iurauit:

Filius
 Phanonis
 à Phra-
 store ad-
 optatus,
 sed non
 infeci-
 ptus.

Hæc verè à me dici vt intelligatis, horum vobiste- A ftes, qui Brytiadarum interfuerunt, exhibebo.

TESTES.

Timostratus Cephaleus, Xanthippus Euriades, Eulabes Phalereus, Anytus Laciades, Euphranor Aegilienus, Nicippus Cephaleus: testantur & se & Phrastorem Aegiliensem, esse è cœtu gentilium, qui Brytiadæ nominentur: & postulante Phrastore, vt suus filius in gentiles introduceretur, se, filium eum è Nearæ filie esse natum conscios, prohibuisse Phrastorem, ne filium introduceret. An non igitur euidenter demonstro vobis, ipsos etiam Nearæ coniunctissimos, in eâ vt peregrinam dixisse testimonium: tum Stephanum, qui eam nunc habet in matrimoniu: tum Phrastorem, qui filiam eius duxerat? Cùm Stephanus filiam istius, à Phrastore apud Sexuiros accusatus, quòd, qui Atheniensis esset, peregrinæ filiam despon diffet, defendere noluerit, sed dotem condonarit, eamque non receperit: cùm Phrastor Nearæ filiam matrimonio sibi iunctam eiecerit, postquam audierat non esse Stephani, dote non reddita? cum postea & infirmitate sua & orbitate & odio domesticorum commotus, adoptasset filium, & ad gentiles introduxisset: puero à gentilibus reiecto, iurandū ei defarentibus, iurare noluerit, religionique suam cupiditatem posthabuerit, aliamque postea duxerit ciuem, vt iubent leges? Hæc enim res ita euidentes, magno testimonio contra eos fuerūt, Nearam esse peregrinā. Sed considerate & sordes Stephani, & improbitatem: vt ex ea quoque perspiciatis, Nearam non esse ciuē: Epænetum Andrium, Nearæ veterē amatorem, cui ea magno constiterat, & diueri ad istos, cū Athenas veniebat, solitum, propter Nearæ amicitia: Stephanus per insidias in agrum, per speciem diuinæ rei faciendæ accersitum, apud istius filiam pro mæcho cōprehendit, & terrore iniecto triginta ab eo minas extorquet: quarum sponforibus acceptis, Aristomacho, qui Sexuir fuerat, & Nausiphilo, Nausinici viri prætorij filio, missum eum facit, spe argenti ab eo recipiendi. Egressus Epænetus, & sui iuris factus, de Stephano apud Sexuiros queritur, per iniuriam se ab eo in vincula coniectum, ex lege quæ iubet: Si quis aliquem per iniuriam pro adultero vinxerit, vt apud Sexuiros conqueratur, se per iniuriam in vincula esse coniectum. Quòd si eum qui vinxit, vicerit, & per iniuriam insidiis appetitus esse videatur: ipsum indēnem esse, & sponsores sponsione solui. Sin mæchus esse videatur: sponsores iubentur eum accusatori tradere: cui, ense excepto, eum in prætorio, suo arbitratu, vt adulterum tractare liceat. Hac lege igitur eum accusat Epænetus, se vsu esse muliere fatetur, mæchum esse negat. Neque enim Stephani esse filiam, sed Nearæ: matrēmq. consciam esse ipsorum consuetudinis: seq. multū eis impēdiffe, totaq. cum adit, alere familiā: & legē exhibet, quæ vetat apud eas pro mæcho arripi quēquam, quæ in tabernā meritoria sedeant, aut in foro aliquid manifestè vendant: tabernam eā ipsam esse Stephani domū dicitas: & questū eas istum facere, & inde maximè locupletari. Quæ verba cum iactaret Epænetus, & actionem instituisset intelligens Stephanus, se vt & lenonem & calūniatorem coarguendum esse: arbitrium erga Epænetū permittit ipsis sponforibus, iis cōditionib. vt & sponfione Epænet⁹ & iudicio ipse Stephanus liberaretur.

Epænetus à Stephano pro adultero cōprehensus.

πρασινώως ἐργασθήειον φάσκων, καὶ τὸ ἐστὶν τὴν σεφάνου οἰκίαν, καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν τῶν ἐστὶν, καὶ δὴ τούτων αὐτοῖς δι' ὑποῦν μάγισα. τούτοις δὲ τοῖς λόγοις λέγοντι τὴν ἐπαμένου, καὶ τὴν γραφῶν γεγραμμένου, γνοῖς σεφάνου οὔτοι, ὅτι ἐξέγηγρήσεται πορνοβοσκῶν καὶ συγκοφαντῶν. διάταξ ἐπιτίθει πορὸς τὴν ἐπαμένον αὐτοῖς τοῖς ἐγγυηταῖς, ὥστε τῆς μὲν ἐγγυῆς αὐτὸν ἀφεῖσθαι, τὴν δὲ γραφῶν ἀλεῖσθαι τὸν ἐπαμένον.

Ὁ δὲ ἀληθῆ ταῦτα λέγω, τούτων ὑμῖν μαρτυρεῖται παρῶν βρυτιαδῶν παρέξομαι μάρτυρες. Τιμίστρατος * κεφαλήθεν, ξαίδιππος δὲ εἰάδης, δὲ λῶβης φαληρός, αὐτοῦ λακιάδης, δὲ φεάνωρ ἀγλιόδης, νίκιππος κεφαλήθεν μῦτυροῦσιν ἐστὶν καὶ αὐτοῖς ἐφεσσορα τὸν ἀγλιόδην τῆν γλυπητῶν, οἱ καλοῦνται βρυτιὰ δὲ ἀξιουώτος φεσσορα εἰσάγει τὸν ἕν αὐτῶν εἰς τοῖς γλυπητῶν, εἰδότες αὐτοῖς ὅτι φεσσορα ἕν ἐκ τῶν θυγατρῶν τῆς νεάρας, καὶ οὐκ εἰσάγει φεσσορα τὸν ἕν. ἀκούω δὲ φαλάς ὅτι δὲ κινύω ὑμῖν καὶ αὐτοῖς τοῖς οἰκιστάτοις νεάρας ταυτησὶ καταμεμῦτυρικότας ὡς ἐστὶν ἐξ ἐπὶ δαῖον τε τουτονὶ τὸν ἐχόντα ταύτην νύκτι, καὶ σιωοικουτῶν αὐτῆς, ἐφεσσορα τὴν λαβόντα τὴν θυγατέρα, ἐφῆλον μὲν οὐκ ἐθῆσεν αὐτῶν ἀγωνίσασθαι, ὡς τὸ θυγατρῶς τῆς ταύτης, ὡς φέροντα ὑπὸ φεσσορα πορὸς τοῖς θεσμοδότης, ὡς ἀθηνάσων ἐξ ἐπὶ θυγατέρα αὐτῶν ἐνεργήσων ἀλλ' ἀποσταντα τὸν πορνοβόσκον, καὶ οὐκ ἀπολαβόντα φεσσορα δὲ ἐκβαλόντα τὴν θυγατέρα τῆς νεάρας ταυτησὶ, γῆμνῶν τε ἐπεδὴ ἐπόδοτο οὐ σεφάνου ἔσαν, ἐπὶ τὴν πορνοβόσκον οὐκ ἀποδόντα, ἐπεδὴ ἐπέδωκε ὑσερον δὲ τὴν ἀδελφῆν τῆς αὐτῆς καὶ τὴν ἀπαιδίαν, καὶ τὴν ἐχόντα τὴν πορνοβόσκον οἰκείας ποιήσασθαι τὸν ἕν, καὶ ἐπεὶ εἰσηλθὼν εἰς τοῖς γλυπητῶν ἀποκρησισαμῶν τῶν γλυπητῶν, καὶ δίδόντων ὄρκιον αὐτῶν, ἐκ ἐθῆσεν αὐτῶν ὁμοσσαι, ἀλλὰ μάλλον ὁμοσσεῖν πορνοβόσκον, καὶ ἐπεδὴ ὑσερον γῆμνῶντα θυγατέρα αὐτῆς τὸν νόμον. αὐτῶν γὰρ αἱ φεσσορα ἐφεσσορα οὐσῶν, μεγάλας μῦτυρας δεδώκασι καὶ αὐτῶν, ὅτι ἐστὶν ἐξ ἐπὶ νεάρας αὐτῆς οἰκιστῆς ὅτι αἱ φεσσορα ἐφῆλον τὴν σεφάνου τεταῖ, καὶ τὴν πορνοβόσκον ἵνα καὶ ἐκ ταύτης εἰδῆτε, ὅτι ἐστὶν νεάρας αὐτῆς ἀδελφῆς. ἐπαμένον γὰρ τὸν ἀδελφον ἐρεσθῆν ὄντα νεάρας ταυτησὶ παλαγόν, καὶ πολλὰ ἀνηλωκότα εἰς αὐτὴν, καὶ καταρῶντον ὡς τῶν τούτοις, ὅτι τὸ ἐπιδημήσων ἀθλιώτερον δὲ τὴν φιλίαν τῆς νεάρας, ἐπιβουλεύσας ὁ σεφάνος ἐποσῶν, μεταπεμφθῆναι εἰς ἀγρόν, ὡς δύνων, λαμβάνει μοιχρὸν ἐπὶ τῆς θυγατρῆς τῆς νεάρας ταυτησὶ, καὶ εἰς φόβον κατασῆσας, πορνοβόσκον μὲν ἐξῆλοντα καὶ λαβόν ἐγγυητῶν τέτων, ἀριστόμορον τὸν ἕν. δεσμοδότησεν αὐτῶν, καὶ ναυσίφιλον τὸν ναυσίνικον τὸν ἀφῆλτον ἕν, ἀφίπσιν ὡς ἀποδῶσων αὐτῶν τὸ ἀφίπσιον. ἐξέχων γὰρ ὁ ἐπαμένον, καὶ αὐτὸς αὐτῶν κύριος γλυπητῶν, γραφῶν πορὸς τοῖς θεσμοδότης γραφῶν σεφάνου τεταῖ ἀδίκως εἰρηθῶν ὑπὸ αὐτῶν, καὶ τὸν νόμον, ὅς κηρύσει, ἐὰν τις ἀδίκως εἰρηθῶν ὡς μοιχρὸν, γραφῶν πορὸς τοῖς θεσμοδότης ἀδίκως εἰρηθῶν καὶ μὲν ἕν τὸ εἰρηθῶν καὶ δόξῃ ἀδίκως ἐπιβεβαλῶν, ἀθλιώτῶν ἐστὶν αὐτὸν, καὶ τοῖς ἐγγυητῶν ἀπὸ τῶν κηρύσει τοῖς ἐγγυητῶν τῶν ἕν. ὅτι ὅτι δικασθῆναι αὐτῶν ἐγγυητῶν γρῶν ὅτι, πὴν ἀβελήθη, ὡς μοιχρὸν ἐπὶ καὶ δὴ τῶν τῶν νόμον γραφῶν αὐτὸν ὁ ἐπαμένον, καὶ ὁμολόγη μὲν γρῶν τῆς ἀθεσπῶν, καὶ μὲν τοῖς μοιχρῶν γρῶν, καὶ τὸν σεφάνου θυγατέρα αὐτὴν ἐστὶν, ἀλλὰ νεάρας. πῆν τε μητέρα αὐτῆς σιωεῖ δὲ πηλοσάζουσαν αὐτῶν ἀνηλωκότα πῆν πολλὰ εἰς αὐτῶν. ἔφερον τε ὅτι ἐπιδημήσων τῶν οἰκίαν ὄλλων. τὸν τε νόμον ἐπὶ τούτοις παρεχόμενον, ὅς οὐκ ἐστὶν ἐπὶ ταύτης μοιχρὸν λαβῆν, ὅποσῶν αὐτῶν ἐργασθῆναι καὶ δύνωνται, ἢ ἐν τῆς ἀγορῆς παλαστῆς πὴν δεσμοδότησεν αὐτῶν τῶν ἐγγυητῶν.

πειθόμενος ὃ τῆ ἐπαμνέτου ὄπῃ τούτοις, καὶ ἀνελομένου
 τῆ γραφῆν ἡ δὲ δίακε σέφανον, γυρομένους συνόδου ἀ-
 τῆς, καὶ κατεζόμενων διατητῆρ τῆ ἐγγυητῆρ δίκαιον μὲν
 οὐδὲν εἶχε λέγειν σέφανος, εἰς ἐκδοσιν δὲ ἡξίου τὸν ἐπαμ-
 νέτον τῆ πῆς νεαρέας θυγατρὶ συμβαλέδω, λέγων τὴν
 δαπείραν τὴν αὐτῆ καὶ τὴν ἀτυχίαν τὴν πρῶτον γε-
 νομένην τῆ ἀνθρώπων πρὸς τὸν φράστορα, καὶ ὅτι δα-
 λαλέως εἶπεν τὴν πρῶτην, καὶ οὐκ ἂν διώκω πάλιν
 αὐτὴν ἐκδοῦναι σὺ ὃ καὶ κέρησαι ἐφη τῆ ἀνθρώπων,
 καὶ δίκαιος εἶ ἀγαθὸν π ποιῆσαι αὐτῆ, καὶ ἄλλοις ἐπα-
 γαγοῖς λόγους, οἳ ἂν πῆς δειόμενος ἐκ πονηρῶν παραγ-
 γων εἶπεν ἂν, ἀκούσαντες ἀμφοτέρων αὐτῶν οἱ διατητῆρ
 δὲ ἀλλὰ τῆσιν αὐτοῖς, καὶ πείθουσι τὸν ἐπαμνέτον χιλίας
 δραχμαῖς εἰσενεῖν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆ θυγατρὶ πῆς νεα-
 ρεας, καὶ ὅτι πάντα ταῦτα ἀληθῆ λέγω, ὅπως ὑμῖν
 μάρτυρες αὐτοῖς τῆ ἐγγυητῆρ δὲ διατητῆρ γυρομένοις
 καλαί.
 Μάρτυρες.

Ναυσίφιλος κεφαλήθεν, ἀριστόμαχος κεφαλήθεν, μάρτυ-
 ροῦν ἐγγυητῆρ γυρομένων ἐπαμνέτου τῆ ἀφροῦ, ὅτ' ἐφη
 σέφανον μοιχρὸν εἰληφέναι ἐπαμνέτου, καὶ ἐπειδὴ ὄξυλ-
 θεν ἐπαμνέτον ὄξυλ θεν σέφανου καὶ κύριον ἐγγυητοῦ αὐτῆ
 γραφῆν γραφῆν σέφανον πρὸς τοῖς θεομοδίταις, ὅτι
 αὐτὸν ἀδικῶς εἶρξε καὶ αὐτοῖς ἀλλοκλήτῃ γυρομένοισι,
 ἀλλὰ ἔπειτα ἐπαμνέτου, καὶ σέφανον τὰς δὲ ἀλλοκλήτῃς
 εἶδ' ἀπαρέχεται ἀπολλόδωρον.

Διαλλαγῆ.

Ἐπὶ τοῖς δὲ διαλλάξων σέφανον καὶ ἐπαμνέτου οἱ ἀλλο-
 κλήτῃρ ἄνδρες γυρομένων πρὸς τὸν εἰργμὸν μηδεμίαν
 μνείαν ἔχειν, ἐπαμνέτου ὃ δουῶν χιλίας δραχμαῖς φα-
 νοῖς ἐκδοσιν, ἐπειδὴ κέρησαι αὐτῆ πολλῶν. σέφα-
 νον ὃ παρέχων φωνὴ ἐπαμνέτω, ὅπου τὰ ὄπῃ δὲ καὶ
 βούληται συνεῖναι αὐτῆ, τὴν τοίνυν πειθαρχεῖς ἐγγυ-
 σιδήν ἐξένω εἶ, καὶ ἐφ' ἣ μοιχρὸν ὄξυλ ἐτόλμησε λα-
 βῆναι, εἰς ποσὸν ὑβρεως καὶ ἀναδείας ἡλθε σέφανος οὐ-
 τοσι, ἐμεγα αὐτῆ, ὡς ἐτόλμησαν μὴ ἀγαπᾶν εἰ ἐφα-
 σιον αὐτὴν ἀσπῆ εἶ, ἀλλὰ κερπιδόντες θεοχόλον κερπιδόν-
 τῶν λαχόντα βασιλεία, ἀφροῦν δὲ γυρῆ μὲρ, πάντητα
 ὃ, καὶ ἀπύρην παραγμάτων συμπαροῦν γυρομένοισιν αὐτῶν
 δικιμαζομένοισι, καὶ συνδουλοῦσας ἀλλοκλήτων, ὅτι
 εἰσὶν εἰς τὴν ἀρχὴν σέφανον οὐτοσι, καὶ ὑπελθόν,
 καὶ τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτῆ παρὰ μὲρ, παρὰ μὲρ
 γυρομένοισι, εἰδὼσι τὴν ἀφροῦ τῶν γυρομένων, τὴν τῆ
 νεαρέας θυγατρῆς, καὶ ἐγγυῆ σέφανος οὐτοσι, ὡς αὐτῆ θυ-
 γατῆρα οὐσαν, οὐτὼ πολὺ τῆ νόμων καὶ ὑμῶν κατεφρό-
 νησεν, καὶ αὐτῆ ἡ γυρῆ ὑμῖν ἔδωκε τὰ ἱερά τὰ ἀφροῦ, ὡς
 τὸ πόλεως, εἰδὼν ἂ οὐ πρὸς ἔκεν αὐτῆ ὄραν, ἐξένω οὐ-
 σαν, καὶ τοιαῦτη οὐσα εἰσῆλθεν, οἱ εἰδὼς ἄλλος ἀθλῶν,
 ποσὸν ὄντων, εἰσῆλθε, ἀλλ' ἡ τῆ βασιλείας γυρῆ. ἐξ ὧν
 κωστὲ τὰς γυραῖας τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεραῖς ὄξε-
 ῖς τῆ τῆ διονύσω γυρῆ, ὡς ὄξε εἶ τῆ πόλεως τὰ
 παρὰ τὰ πρὸς τοῖς θεοῖς, πολλὰ καὶ ἄγρια καὶ ἀπορρη-
 τὰ, ὅτι μὲρ ἀκούσας οἷον τ' ὄξε, πῶς ποιῆσαι γὰ τῆ ὄπι-
 τυροῦσιν ὄσεως ἔχει; ἄλλως τε, καὶ τοιαῦτη γυραῖα,
 καὶ τοιαῦτα ἔργα ἀπαπέπαρα μὲρ; βέλομα δὲ ὑμῖν ἀ-
 κερβίτες πρὸ αὐτῆ ἀφροῦ δὲ διηγήσατο καθ' ἕκαστον,
 ἡ μάλλον ὄπι μὲρ πῶς ποιῆσαι τῆς τιμωρίας καὶ εἰδὼς ὅτι οὐ μόνον ὡς ὑμῶν αὐτῶν εἶ τῆ νόμων τὴν ψῆφον
 οἴσεται, ἀλλὰ καὶ τῆ πρὸς τοῖς θεοῖς ὄλαβείας τιμωρίας ὡς τῆ ἡσέβητων ποιούμενοι, καὶ κολάζοντες
 καὶ ἡδικηκότας, τὸ γὰρ ἀρχαῖον, ὡ ἀφροῦ ἀθλῶν, δυναστεία ἐν τῆ πόλει ἡ, καὶ ἡ βασιλεία τῆ ἀφροῦ
 ὡς ὄξε τῶν, ὄξε τὸ αὐτόχρονος εἶ, τὰς δὲ θησιῶν ἀπάσας ὁ βασιλεὺς ἔδωκε, καὶ τὰς σεμνοτάτας.

A Quas condiciones cum accepisset Epænetus, actio-
 nemque, qua Stephanum persequeretur, sustulisset:
 congressis eis, cum sponsores arbitri federent, æqui
 dicere Stephanus nihil poterat: sed postulabat, ut E-
 pænetus aliquid ad elocandam Nearæ filiam con-
 ferret & inopiam suam, & inflictam à Phrastore mu-
 lieri calamitatem commemorans, dotisq; iacturam,
 & inopiam eius denuò elocandæ. Tu verò, inquit, &
 rem habuisti cum muliere, & æquum est ei te bene-
 facere: aliâque blâda verba affererat, quibus aliquis
 in mala uti causa precando possit. Arbitri utroque
 audito, eos reconciliant: & Epæneto persuadent, ut
 mille drachmas ad elocandam Nearæ filiam confer-
 ret. Et ut hæc omnia verè à me dici constet, horum
 vobis testes, eos ipsos qui & sponsores & arbitri
 fuerunt, exhibebo.

TESTES.

Nausiphilus Cephalensis, Aristomachus Cephalen-
 sis, testatur se fuisse sponsores Epæneti Andrii, cù Ste-
 phanus se in adulterio deprehēdisse diceret Epæne-
 tum: & cùm Epænetus à Stephano abiisset, sui iuris
 factus, accusasse Stephanum apud Sexuiros, se esse ab
 eo per iniuriam in vincula coniectum: & se factos
 sequestres, reconciliasse Epænetum & Stephanum.
 Pactionem autem esse eam, quam exhibeat Apollo-
 dorus.

PACTIO.

His conditionibus Stephanum & Epænetum se-
 questres reconciliant: Eorum quæ de carcere acci-
 dissent, memoriam abolēdam: Epænetum Phanoni,
 quoniam ea sæpe usus esset, mille drachmas ad elo-
 cationem dare oportere. Stephanum Epæneto, quo-
 ties huc venisset, & cum ea congredi vellet, Phano-
 nem exhibere oportere. Eam igitur etsi nimis euidē-
 ter cognitum est esse peregrinam, & apud eam iste
 adulterum comprehendere fuit ausus: eò contume-
 liæ tamen Stephanus & Neara processerunt, ut non
 contenti essent, ipsam Nearam civem esse dicere. sed
 vbi animadverterant Theogeni Cothocidæ sortitò
 obuenisse, ut rex esset sacrificulus, homini ut nobili,
 sic pauperi, & rerum imperito: sese adiungit ei, cum
 esset explorandus, & impensarum partem magistrat-
 um ineunti subministrat Stephanus, & magistratum
 ab eo fraude circumuento mercatus, fit eius assessor:
 vxorem ei mulierem dat, Nearæ filiam, & despon-
 det Stephanus pro sua filia. Usque aded & leges, &
 vos contempnit. Ita ea mulier vobis arcana illa sacra
 pro republica immolauit: & vidit, quæ eam ut pere-
 grinam videre nefas: & cùm talis esset, eò ingressa
 est, quò nemo alius Atheniensium, in tanta civium
 multitudine, ingredi audeat, præter regis vxorem: &
 sacramento adegit Geræras mulieres illas quæ sacris
 ministrat, & elocata est Baccho vxor, & patrio ritu
 pro repub. re diuinâ fecit, in qua multa hñt & sacra
 & arcana. Quæ verò vel audire nefas est: quî citra
 impietate à qualibet administrari queat? tali mulie-
 re præsertim, talibusq; rebus gestis? Volo autè altius
 exorsus, vobis accuratius referre singula: ut vobis vl-
 tio maiori curæ sit: utq; sciatis, vos nõ modò pro vo-
 bis ipsis, & legibus setectiã laturus: sed & deorũ im-
 mortaliũ religionẽ violatã vindicaturus, & pœnas sũ-
 pturos de cõsceleratis. Olim dominatu respub. rege-
 batur, & regnũ eorũ erat quibusq; tẽporibus, qui præ-
 cæteris eminebãt, propterea quòd indigenæ essent. Sa-
 cra autè rex obibat omnia: eorũque religiosissima,

Phano ite-
 rum pro-
 due des-
 pòia Theo-
 geni, regi
 sacrificu-
 lo: cuius
 muneris
 originem
 exponit o-
 rator.

& arcana, vxor eius curabat: idque merito, cum regina esset. Postquam autem Theseus ciues in vnum congregauit, liberamq. rempublicam instituit & vibs multitudine incolarum frequentari cepit: populus nihilominus regem creabat, delectu e viris praestantissimis habito. Vxorem autem eius, lege sanxit esse ciuem, & non alteri committam viro, sed virginem ducendam, vt patrio ritu arcana sacra pro republica immolarentur, & iusta diis pie soluerentur: vtq. nec defereretur, nec innouaretur quicquam. Hanc legem pile lapideae inscriptam erexerunt in Bacchi teplo, iuxta aram in plaudibus: eaque pile etiam nunc extat obscuris literis Atticis inscripta. Quod populus testimonium esse voluit suae erga deum illum religionis, & tanquam depositum relinquere posteritati: vxorem tibi dandam, & sacra obituram, talem esse volumus propterea in antiquissimo teplo Bacchi in plaudibus collocarunt: vt ne multi, quae inscripta sunt, cognoscerent. Quotannis enim semel aperitur, pridie idus Nouembris. De tam sanctis igitur & venerandis sacris, quae maiores vestri tam praeclare splendideque curarunt, operaprecium est & vos suscipere curam, Athenienses: & ij qui petulanter sacra vestra contempserunt, qui deorum immortalium religionem nefarie violarunt, duabus de causis puniendi sunt: vt & hi poenas dent scelerum, & ceteri caueant & formident, ne quid in deos & rempublicam delinquant. Vocabo autem vobis & sacrum preconem, qui regis vxori ministrat, cum lustrat ministras ad canistra & ad aram, priusquam sacra attingant: vt & iusiurandum, & ea quae de more dicuntur, audiat, quatenus audiri fas est: & cognoscatis, quam augusta & sacra & vetusta sint illa instituta.

IUSIURANDVM MINISTRARVM.

Pia & pura & munda sum e ceteris immundis, & a viti congressu, & diuinum natalem & Iobachea celebri Baccho, patrio ritu, & legitimis temporibus. Iusiurandum igitur, & instituta patria, quantum enunciarum fas est, audiuitis: eam item, quam Stephanus Theogeni, regi sacrificulo, despondit vxore pro sua filia, sacra fecisse, & iusiurandum detulisse Geraris, cognouistis. Iam vti constet, nec iis ipsis mulieribus, quae sacra haec intuentur, effari licere apud alios: testimonium etiam vobis exhibebimus, secretum illud quidem factum, sed quod rebus ipsis tamen & perspicuum & verum esse demonstrabo. Cum haec sacra fierent, & nouem in vicum Martium legitimis diebus ascenderent: statim senatus Areopagiticus, qui in aliis quoque religionibus tuendis multum reipublicae commodat, inquit in istam Theogenis vxorem, quam esset: eamque coarguit, & sacrorum curam suscipit, & Theogenem pro sua potestate mulctat, secretum tamen, & cum modestia. Nec enim ea sunt praediti autoritate, vt quemquam Atheniensium pro sua libidine puniant. Factis autem verbis, & senatu grauiter ferente, Theogenemque puniente, qui talem vxorem duxisset, eamque arcana pro republica sacra facere permisisset: precabatur Theogenes, supplicabat, obtestabatur: dicens, nescisse se Neaxae esse filiam, sed deceptum a Stephano, pro germana eius duxisse filia, ex lege: & propter imperitiam rerum, suamque simplicitate, istum affessorum sibi asciuisse, vt is magistratu fungeretur, tanquam beneuolus: proptereaque contraxisse cum eo affinitate.

Βεβρωμένη, καὶ ταύτῃ εἰσαεποιήσασα τὰ ἱερά τὰ ἀρρήτα ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἐδίδετο ὁ θεοχόης ἱκετόντων καὶ ἀπβολῶν, λέγων, ὅτι οὐκ ἦδεν νεώτερος αὐτῷ οὔσαν θυγατέρα, ἀλλ' ἔξαπατηθεὶν ὑποσφραγίστου, ὡς αὐτὴ θυγατέρα οὔσα αὐτῷ λαμβανῶν γνησίαν, καὶ τὸν νόμον καὶ δὲ τὴν ἀπειρίαν τῆς ἀρεθῆματων καὶ πῶ ἀγκυλῶν τ' ἐαυτῶν, τῶτον παρέρρον ποιήσασα, ἡ ἀδιοικήση τ' ἀρχῶν, ὡς δόλου ὄντα, καὶ δὲ τῶτον κηδὸν δόσειν αὐτῶν.

A καὶ ἀρρήτοις ἢ γυνὴ αὐτῆ ἐποίησεν, εἰκότως, βασιλισσα οὖσα. ἐπεὶ δὲ ἡ δημοκρατία συνώκησεν αὐτοῖς, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν, καὶ ἡ πόλις πολυαίθερος ἐγένετο: τὴν μὲν βασιλέα οὐδὲν ἥτιον ὁ δῆμος ἤρειτο ἐκ ἀσεκρίτων κατ' ἀδραγαδίαν χειροτονῶν. τὴν γυναικα αὐτῆ τὸν ἐδίδετο, ὡς ἐπὶ τῆς, καὶ μὴ ὀπιμεινυμένην ἐτέρῳ ἀδελφῷ, ἀλλὰ παρέρρον γαμῖν, ἵνα καὶ τὰ πάτρια εὐνοῦται τὰ ἀρρήτα ἱερά ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ τὰ νομιζόμενα ἱερῶν ταῖς θεοῖς ὀσεβάς, καὶ μηδὲν καταλύῃ, μηδὲ καταπονή. καὶ τῶτον τὸ νόμον γραμματεῖς ἐν σήλῃ λιθίνῃ ἐσησαν ἐν τῷ ἱερῷ τῷ Διονύσου ὡς δὲ τὸ βωμῶν ἐν λίμναις. καὶ αὐτὴ ἡ σήλη ἐπὶ καὶ νυκτὶ ἐσηκεν, ἀμυδροῖς γραμμασιν ἀττικοῖς δηλῶσα τὰ γεγραμμένα: καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ποιούμενος ὁ δῆμος ὑπὲρ τῆς αὐτῆς ἀσεβείας πρὸς τὸν θεόν, καὶ ὡς καταδύκην καταλείπων τοῖς ὀπιμεινυμένοις, ὅτι τῷ γὰρ σοὶ γυναικα δοθησομένη καὶ ποιήσασα τὰ ἱερά, τοιαύτῃ ἀξιοῦμενος εἶ. καὶ δὲ ταῦτα ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τῷ Διονύσου, ἐν λίμναις ἐσησαν, ἵνα μὴ πολλοὶ εἰδῶσι τὰ γεγραμμένα ἀπαξ γὰρ εἰς αὐτὴν ἐρησοῦ ἀνίσταται, τῇ δωδεκάτῃ τῆς ἀπτεσεκείας μῶνός ὑπὲρ τῶν ἀγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν, ὡς οἱ ἀσεβῆται ὑμῶν ἔγω καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐπεμελήθησαν, ἀξίαν καὶ ὑμῶν σπουδᾶσαι, ὡς ἀδρες ἀθληταῖοι καὶ τοῖς ἀσελγῶς μὲν καταφρονοῦντας τὸ νόμον τῶν ὑμετέρων, ἀπαδῶς δὲ ἡσεβηκότας εἰς τοῖς θεοῖς ἀξίον τιμωρησασθαι δυοῖν ἐνεκα: ἵνα οὗτοι τῶν ἡδονικῶν δόκω δώσῃ, οἱ τ' ἄλλοι ἀσέβηται ποιῶν καὶ φοβῶν, μηδὲν εἰς τοῖς θεοῖς καὶ τὴν πόλιν ἀμύρτασθαι. βούλομαι δὲ ὑμῖν καὶ ἱεροκήρυκα καλέσαι, ὃς ὑπηρετῆ τῆς βασιλείας ἱουμνικῆ, ὅταν ἔξορκῆ τὰς γραμμάς ἐν κανοῖς πρὸς τὰ βωμῶν πρὶν ἀπὸ εἰδῶν τῶν ἱερῶν ἵνα καὶ τὸ ὄρκου, καὶ τῶν λεγόμενων ἀκούσῃτε, ὅσα οἶόν τ' ὅστιν ἀκούειν καὶ εἰδῆν, ὡς σεμνὰ καὶ ἀγα καὶ ἀρχαῖα τὰ νόμμά ὄσιν.

C Ορκῶ γραμμάς.

Αγιστά καὶ εἰμὶ καθεστῶ καὶ ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων οὐ καθεσθῶντων, ἔ ἀπ' ἀδρός σωμασίας. ἔ τὰ δόγματα, ἰοθακχία γραμμάς τῷ Διονύσω καὶ τὰ πάτρια, καὶ ἐν τοῖς καθεσθῶντος χρόνοις. τῶ μὲν ὄρκου τῶν ἱερῶν καὶ τῶ νομιζομένων πατρίων, ὅσα οἶόν τ' ὄσιν εἰπεῖν, ἀκηκῶα τε. καὶ ὡς ἡ σέφανος ἡ γῆσῃ τῶ θεοχόης ἱουμνικῆ βασιλεύοντι, ὡς αὐτὴ οὔσα θυγατέρα, αὐτὴ ἐποίησεν τὰ ἱερά ταῦτα, καὶ ἔξορκῆ τὰς γραμμάς. καὶ ὅτι οὐδ' αὐτῶν ὄρκου τὰ ἱερά ταῦτα οἶόν τ' ὄσιν λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα. φέρε δὲ καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀμύρτασθαι, δι' ὅτι ῥῆτα μὲν ἱερῶν ἡμῶν ὁ μῶς ἡ αὐτοῖς τοῖς πεπερασμένοις ὀπιμεινυμένοις φανεραῖς ὄσασα αὐτῶν καὶ ἀληθῶν. ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερά ταῦτα, ἔ αἰετοσασ εἰς ἀρῶν πᾶρον οἱ ἐννεα ἀρχόντες ἐν τῷ κηθεκούσας ἡμέρας δέθης ἢ βελῆ ἢ ἐν ἀρείῳ πᾶσῳ, ὡς περὶ καὶ τὰ ἄλλα πολυῶν ἀξία ὄσιν τῇ πόλῃ πρὸς ὀσεβείαν, ἐξήτῃ τῆν ἱουμνικῆ ταῦτην τῷ θεοχόης ἢ τις ἡμῶν, καὶ ἐξήτῃ καὶ πρὸς τὰ ἱερά ὀσεβῆται ἐποίησεν, καὶ ἐζημίε τῷ θεοχόης ὄσα κηθῶ ὄσιν, ἐν δὲ τῶν ῥῆτων ἡ, καὶ δὲ κοσμιότητος οὐ γὰρ ἀποκαταστήσει εἶσιν, ὡς ἀπὸ βούλων, ἀθλητῶν πινὰ κολάσασ. χρομῶν ἡ λόγων, καὶ χαλεπῶς φερούσας τῶ ἐν ἀρείῳ πᾶσῳ βουλῆς, καὶ ζημιούσας τὸν θεοχόης ὅτι τοιαύτῃ ἡ-

Handwritten marginal notes in a smaller script, likely a commentary or continuation of the text, partially obscured by the binding.

ἐπειδὴ παυσανίας ὁ λακεδαιμονίων βασιλεὺς ὑβρίζεν
 ἐν χειρὶ ὑμῶν, καὶ ἐκ ἡγάπα ὅτι ἡγεμονίας μόνου ἡξιώ-
 σθαι λακεδαιμόνιοι ὑπὸ τῶν ἑλλήνων καὶ ἡ πόλις τῆ μὲν
 ἀληθείᾳ ἡγήτορ ἢ ἐλευθερίας τοῖς ἔλλησι, τῆ ὄφιλοπμία
 καὶ ὑπεροχῆ τοῖς λακεδαιμόνιοις, ἵνα μὴ φθορηθῶσιν ὑ-
 πό τῶν συμμάχων, ἐφ' οἷς φουσιθεὶς παυσανίας ὁ τῶν λακε-
 δαιμονίων βασιλεὺς, ἐπέγραψεν ὅτι τῶν ἑίποδα ἐν δελφοῖς,
 ὅτι οἱ ἔλληνες οἱ συμμάχοι αὐτοῦ ἐν πλάταισι μάχην,
 καὶ τῶν σαλαμῖνι ναυμαχίαν ναυμαχίαν τε, κοινῇ ποιη-
 σάμενοι, ἀνέθηκεν ἀεικέλιον τῶν ὑπολλωνι δῶπο τῶν βαρβα-
 ρων. Ἐλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ σπρὸ ἄλεσε μῆδων, Παιουσι-
 νίας φοῖβον μνήμῃ ἀνέθηκε τὸ δεῦρ' αὐτῶν ἔρις ὄντος, καὶ τῶν
 αἰαθῆμας, ἀλλ' ἔκ κοινῶν τῶν συμμάχων, ὄργισθέντων ἢ τῶν
 ἑλλήνων, οἱ πλάταις λαχόντες δίκην τοῖς λακεδαιμο-
 νίοις εἰς τοῖς ἀμφικτυόνας χελίων ταλέτων ὑπὸ τῶν συμ-
 μάχων καὶ ὑπέλασαν αὐτοῖς, ἐκ τῶν αἰαθῆμας τὰ ἐλεγεῖα, ὅτι
 ἡγήτορας πόλις τὰς κοινωτέσας τῶν ἔργων, διόπερ αὐτοῖς
 ἐχρήσατο παρρηκοῦσθαι ἢ ἐχρησάμενος λακεδαιμονίων, ὅτι
 οἱ τῶν ἑλλήνων βασιλεὺς καὶ ἐν μὲν τῶν παλαιῶν, οὐκ εἶχον
 αὐτοῖς ὅτι χησῶνται οἱ λακεδαιμόνιοι ὑπεροχῆ ἢ ὡς πεν-
 τήκοιτα εἴπεσι, ἀρχιδάμος ὁ ζῶξιδάμος, λακεδαιμονίων
 βασιλεὺς, ἀφ' ἑλπίδος οὐσίας, ἐνεχρήσθη αὐτῶν κατὰ λαβῆν τῶν
 πόλεων, ὅτι αὐτῶν ἐν θεῶν δὲ ὄρουμαχου τῶν λεον-
 τῶν ἐβουλήθη ἀρχαῖος, ἀνοίξαι τὰς πόλεις τῆς νυκτὸς
 ναυκλείδου, καὶ ἄλλων πνῶν μετ' αὐτῶν, πεισθέντων χησῶν
 σιναῖ δ' ὄρουμοι δὲ οἱ πλάταις ἐνδον ὄντας τοῖς θεβαίαις
 τῆς νυκτὸς, ὅτι ἐκείνην αὐτῶν τῶν πόλεων ἐν εἰρήνῃ κατελιμ-
 νῶσιν, ἀποσβέσθαι καὶ αὐτοῖς, καὶ σινεταῖς τοῖς, καὶ ἐπειδὴ
 ἡ μέρα ἐγένετο, καὶ εἶδον ἔ πολλοὺς ὄντας τῶν θεβαίαις, ἀλ-
 λα τοῖς ἀποσβέσθαι αὐτῶν εἰσεληλυθῶσιν, ὅτι ἄλλοι δὲ ἄλλοι
 ὁ νυκτὸς πολὺ ἐκώλυσε αὐτοῖς πᾶντας εἰσελθεῖν ὅτι ἄ-
 σωτος πρὸς μέγας ἐρύθη, καὶ ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον ἦν,
 ἀλλὰ τῶν νυκτὸς ὡς ἐν εἶδον οἱ πλάταις τῶν θεβαί-
 αις ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐγνώσαν ὅτι ἔ πάντες πάρεσι, ὅτι πῆδον
 τῶν, ὅτι μάχην ἐλθόντες κρατῶσι, καὶ φθάνουσιν ὑπολέ-
 σαιτες αὐτοῖς πρὶν τοῖς ἄλλοις ἀποσβέσθαι καὶ ὡς ὑ-
 μάς πᾶντες αὐτοῖς ἀγγελοῦ, τὴν τε ἀποσβέσθαι φερόσιντα,
 καὶ τῶν μάχην δηλώσονται ὅτι νυκτὸς, καὶ βοήθειαν ἀξίοντες αὐ-
 οἱ θεβαῖοι τὴν χεῖρα αὐτῶν δῆσιν, ἀκούσαντες ἢ οἱ τὸ τ'
 ἀλλήλοισι τὰ γεγονότα, ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον εἰς τὰς πλά-
 ταιάς, καὶ οἱ θεβαῖοι ὡς εἶδον τῶν ἀθηνάϊους βεβουλημένους
 τοῖς πλάταισιν, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, ὡς ἐν ἀπάτυ-
 χον οἱ θεβαῖοι τῶν πύργων, καὶ οἱ πλάταις τοῖς ἀθηνάϊους ἐ-
 λαβῶν αὐτῶν ἐν μάχῃ, ζῶξιδάμος ἀπέκτενον ὄργισθέντες οἱ
 λακεδαιμόνιοι ἀποσβέσθαι ἢ δὴ στρατεύουσιν ὅτι τὰς
 πλάταις, πελοποννησίοις μὲν ἀπασιν πλὴν ἀργείων τὰ
 δύο μερῶν τῶν στρατῶν δῶπο τῶν πόλεων ἐκείνων πέμπειν ὅτι
 τῶν αὐτῶν βουλομένων ἢ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν, καὶ λοκροῖς, ὅτι φω-
 κεύουσι, καὶ μακεδόνσι, ὅτι οἱ αἰαθῆμας, καὶ αἰνιόσι πανδημῆ ἐπαλ-
 γῶντες στρατεύουσι, καὶ ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον αὐτῶν τὸ τεῖ-
 χος πολλῆ διουαίς, ἐπὶ τῆ γέλλωντο, εἰς ἐλπίδος οὐ ράδιον τῶν πό-
 λεων αὐτοῖς ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον, καὶ χεῖρα ἔχον, καὶ καρπύσθαι τὰ
 αὐτῶν, ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον ἢ τῶν ἀθηνάϊων συμμάχων, καὶ ἐδελθόντων
 τῶν πλάταιων, ἀλλὰ ἀποκτενομένων, ὅτι αὐτοῖς ἀθηνά-
 ῖων ἔδον ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον ἐπολιόρκου αὐτοῖς διπλῶ πεί-
 χει ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον, πολλὰς καὶ παντοδαπὰς
 πύργων ἀποσβέσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀπειρήκεσαν οἱ πλάταις, καὶ ἐνδεῖς ἦσαν ἀπάντων, καὶ ἠπορεύθη τῆς σπη-
 λιας ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον πρὸς σφᾶς αὐτοῖς οἱ μὲν ὑπομείναντες ἐπολιόρκουτο οἱ ἢ τηρήσαντες νύκτα, καὶ ἑ-
 δωρ καὶ ἀνεμον πολὺ, ὅτι ἐλθόντες ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ὑπερβαίντες τὸ ἀφ' ἑλπίδος οὐ ράδιον
 κκ 2

A Ceterum Pausanias, rex Lacedæmoniorum, vobis
 insultare cœpit, nō contentus imperio solis Lacedæ-
 moniis à Græcis delato: & nostra vrbs, quanquam
 Græcis reuera dux & autor libertatis fuerat, tamē ho-
 nori Lacedæmoniorū nō aduersata est, vt ne in socio-
 rum inuidiā incurreret. his igitur rebus inflatus Pau-
 sanias, rex Lacedæmoniorum, Delphico tripodī in-
 scripsit, quem Græci, qui ad Plataas depugnant,
 & nauale ad Salamina prælum coniunctis viribus
 commiserant, Apollini in Barbaricæ victoriæ mo-
 nimentum dedicarunt:

*Græcorum ductor, Medos, ubi perdidit hostes,
 Pausanias, Phœbo dedicat hoc spolum.*

Perinde ac si ipſius eſſet id facinus & donarium, non
 commune ſociorum. Iratis autem ea de re Græcis,
 Plataeſes Lacedæmonios apud Amphictyones ac-
 cuſant nomine ſociorum, & mille talentum multa
 ab eis perunt: erasifque verſiculis, inferbere cogunt
 vrbes quæ rebus geitis interfuerant. Qua re vel in
 primis odia Lacedæmoniorum ſuſceperunt, regiz-
 que familia: ac in præſentia nō reperiebant Lacedæ-
 monij quo pacto eos ulciſcerentur. Annis autē poſt
 circiter quinquaginta, Archidamus Zeuxidami F.
 Lacedæmoniorum rex, tempore pacis, eorum vrbe
 potiri inſtituit, idque per Thebanum Eurymachum
 Leontiada F. Bœotiorum principem eſt conatus:
 quum noctu portas Nauchides, & alij quidam corru-
 pti largitionibus, aperuiſſent. Plataeſes, cognito,
 intra micenia eſſe Thebanos, ac ſuam vibem tempo-
 re pacis ex improuiſo captam, & ipſi ad arma con-
 curunt, & aciem inſtituunt. Vbi diluxit, & non mul-
 tos etie Thebanos vident, ſed primores eorū ingreſ-
 ſos (ingens enim delata noctu pluuia, prohibuerat
 eos ne omnes intrarent: qua fluuius Aſopus auctus
 exundabat, nec tranſiri facile poterat, noctu præfer-
 tim) vt igitur, inquam, Plataeſes in vrbe ſua The-
 banos viderunt, nec ad eſſe omnes cognouerunt: ag-
 grediuntur illos, commiſſoque prælio ſuperant, &
 cædunt priuſquam cæteri opem ferre poſſent: & ſta-
 tim miſſo ad nos nuncio, ſignificant rem geſtam,
 ſuamque victoriam & auxilium petunt, ſi Thebani
 agrum ipſorum vaſtarent. Tum Athenienſes, re co-
 gnita, celeriter auxilia Plataas mittunt. Quos cum
 vidiffent Thebani, opem tuſiſſe Plataeſibus: do-
 mum redierunt. Vt igitur Thebani fruſtrati ſunt co-
 natu ſuo, & Plataeſes, quos hoſtium in prælio vi-
 uos ceperant, occiderunt: irati Lacedæmonij, iam ſi-
 ne vlllo prætextu Plataas oppugnaturi, Peloponnen-
 ſibus omnibus, præter Argiuos, edicunt, vt binas par-
 tes copiarum è ſingulis vrribus mitterent: Bœotiis
 verò cæteris vniuerſis, & Locrenſibus, Phocenſibus,
 Malienſibus, Oetæis, & Aenianibus denunciant, vt
 omnes in armis ad eſſent. Sic eorum murum ingen-
 ti exercitu circumſedentes, ſeſcitabantur, num
 vrbem dedere vellent: agrum autem tenere, & frui
 ſuis opibus, ſocietate Athenienſium deſerta? Quod
 cum Plataeſes recuſarent, & ſine autoritate Athē-
 niensium quicquam ſe facturos eſſe negarent: ob-
 federunt eos decennium, duplici muro circunda-
 to, nec intentatum quicquam reliquerunt. Cum
 verò ſeſſi malis Plataeſes, omnium rerum pe-
 nuria premerentur: deſperata ſalute, fortitione
 inter ſe facta, alij remanferunt, obſidionem tole-
 taturi: alij expectata nocte, & pluuia & magno ven-
 to, egreſſi vrbe, hoſtiū munitione ſuperata, decepto

exercitu, iugulatis custodibus, miserabili habitu perueniunt huc, & inopinatè. Reliqui, vi capti urbe, omnes interfecti sunt puberes, pueri & mulieres sub hasta venditi, qui Lacedæmoniorum aggressione non animaduersa, clam Athenas non aufugerant. Eos igitur qui suam beneuolentiã ita euidenter erga rempublicam ostenderunt, & amicitia: populi sua omnia, & liberos atque vxores posthabuerunt: rursus considerate, quo pacto in ciuitatem receperitis. E decretis enim vestris, euident omnibus erit ea ratio, & me vera dicere cognoscetis. Age cape decretum hoc, & lege eis.

DECRETVM DE PLATÆENSIBVS.

Hippocrate referente, data ciuitas est Platæensibus: vt ab hac die sint eadem dignitate, qua ceteri Athenienses: & ius habeant, quorum Athenienses ius habent, omnium & sacrorum, & profanorum. Præterquam si quod sacerdotium aut festum est gentilitium: excepto item Nouemuiratum: eorum tamen liberis & hæc pateant. Platæenses autem in curias & tribus distribuuntur. Qui postquam distributi fuerint, posthac ne vlli Platæensium liceat fieri Atheniensem, nisi id ius populi beneficio consequatur. Videtisne, Athenienses, quam præclarè & iuste orator ille pro populo Atheniensi scripserit & censuerit, Platæenses beneficium consecutos, primum in iudicio explorandos viritum, an quisquam sit Platæensis & populi amicus, vt ne eo prætextu multi in ciuitatem recipiantur. Deinde eos qui probati fuerint lapideæ pilæ inscribi, & in arce statui iuxta Mineruam iubet, vt beneficium id etiam posteris permaneat: probarique possit, quis cui cognatus sit, & postea non licere sinit Atheniensem fieri eum, qui nunc non factus, & in iudicio non probatus fuerit: vt ne multi se Platæenses esse dicuntantes, fraude in ciuitatem irrepant. Deinde legem etiam fancit erga eos in decreto statim, tum quantum ad rempublicam, tum quantum ad deos attinet: ne cuiquam eorum in fortitione Nouemuiratum, aut vllius sacrificij locus, detur. Horum verò liberis, si è muliere ciue suscepti sint, & legitime desponsa, licere. Iniquissimum igitur fuerit erga vicinos, & extra controuersiam optime omnium Græcorum de hac republica meritos, ita diligenter & accuratè singula diffinire, quibus conditionibus hoc beneficio fruantur: eam verò quæ palam & exquisitè vniuersam Græciam prostituto corpore peruagata est, ita flagitiosè ac petulanter insultatam ciuitati, & sacra deosque violantem, impunitam dimississe: quam neque parentes ciuem reliquerunt, neque populus ciuitate donauit? Vbi enim corpore questum non fecit? quò propter quotidianam mercedem non ventitauit? Nonne Peloponnesum totam, Ihesaliam item & Magnesium, Simum Larissæum & Eurydamantem Midia: filium: nonne Chium maximam Ioniam partem, Sotadè Crete: secuta peragravit? elocata mercede à Nicæta, dū illius esset. Eã verò quæ alienæ potestati subicitur, & precium numeratè comitatur, quid facere putatis? Nō omnibus eorum quibus familiaris est, obsequi voluptatibus? Talè igitur, & eã quæ vt cõstat inter oēs, orbè terrarum propter infamè questum peruagata est, ciue esse decerneris? Quod igitur, interrogati, præclarè vos edidisse facinus respõdebitis? quod vos suscepisse de decus? quam violasse religionem negabitis? Priusquam enim accusaretur adducta in iudicium, omnes que audissent, & quæ sit, & quæ impiè fecerit: ipsi imputari scelera sua potuissent, negligentia ciuitati:

Cocitadices adponas de Neera sumedas, metuq; mulierum, & domesticis probri eximulat.

καὶ πῶς ἔσται πάντας, ἢ πῶς ἂν καὶ οἷς ἡσέβησεν τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης καὶ ἢ δὲ ἀμέλεια τῆς πόλεως.

στρατῆρας, ἀποσφάζοντες τοὺς φύλακας, διασώζοντες δὲ ἑαυτοὺς, δεινῶς δὲ ἀκρίβητοι καὶ ἀπεροδοκίτοι, οἱ δὲ ἑαυτοὺς μὲν ἀπομειναιτες αὐτῶν, ἀλούσης τῆς πόλεως καὶ κέρτος, ἀπιστοφάγηται πάντες οἱ ἕβωντες, πᾶσι δὲ ἢ καὶ γυναῖκες ἐξελθῶντα ποδιδόσαν, ὅσοι μὴ περὶ ἀδούρητοι ὄπλοντας τοὺς λαοδαιμόνοις, ὑπέστησαν ἀβλήσει. τοῖς οὐκ οὕτω φανεροῦς ἐν δὲ εἰσόδῳ τῶν ἀνοιῶν τῶν δῆμων καὶ ἀπεροδοκίτοι ἀπαντα τὰ αὐτῶν, ἢ παῖδας καὶ γυναῖκας, πάλιν σκοπεῖτε, πῶς μετέδοτε τὴν πολιτείαν, ἐκ γὰρ τῆς ἀπιστοφάγῃ τῶν ὑμετέρων καὶ ἀφανῆς πασὶν ἔστιν ὁ νόμος, καὶ γινώσκῃ ὅτι ἀλλοτρίῳ λέγω, καὶ μοι λάβε τὸ ἀπίστομα τὸ καὶ ἀβήνοδι αὐτοῖς.

Ἐπίστομα φεῖται πλάταιων. Ἰπποκράτης εἶπε πλάταιας εἶναι ἀβλήταις ἀπὸ τῆς δὲ ἡμέρας ἐν τῷμοις, καὶ ἀπὸ τῶν οἱ ἄλλοι ἀβλήταις καὶ μετὰ νῦν αὐτοῖς ὡν περὶ ἀθηναιοῖς μετέστη πάντων, καὶ ἔστιν, καὶ ὅσων πλὴν εἰ πῶς ἰεροσυνῆ, ἢ τελετῆ ἔστιν ἐκ γῆρας, μὴ δὲ τῆς ἐνεία ἀρχόντων, τοῖς δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐνείμα ἢ τοῖς πλάταιας εἰς τοὺς δῆμον, καὶ τὰς φυλάς. ἐπιιδαν ἢ νεμυδαῖοι μὴ ἐξέσω ἔπ ἀβλήταις μηδὲν γίνεσθαι πλάταιων, μὴ δὲ ἐξ ἑμῶν ὡς τὰ δῆμον τὰ ἀβλήταις. ὁρῶτε δὲ ἡ ἀβήταις ἀβλήταις, αἷς καλῶς καὶ δικαίως ἰεροσυνῆ ὁ ῥήτωρ ἑστὶ τὰ ἀβλήταις, καὶ ἡξίασε τοὺς πλάταιας λαμβανόντας τὴν δωρεάν, καὶ ἔστιν ἡ δοκιμασία ἐν τῶν δικαστηρίῳ, καὶ ἀβήταις ἔκαστον, εἰ ἔστι πλάταιας καὶ εἰς τῶν φίλων τῶν τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ὅπτι ταύτη τῆ δωρεῆσει πολλοὶ μεταλάβωσι τῆς πολιτείας. ἐπιιδαν τὰς δοκιμασίας ἀναγραφῶν ἐν σήλη λιθίνῃ, καὶ σῆσαι ἐν ἀεροπόλει πρὸς τῆ δωρεῆ, ἵνα σάζηται ἡ δωρεῆ τοῖς ὀπληγητοῖς, καὶ ἢ ἐξελέξαι ὅτου ἀβήταις ἢ σῆλη καὶ ὑσέρων οὐκ εἶναι γίνεσθαι ἀβλήταις ἐξείμα, ὅς αἱ μὴ νῦν γίνεσθαι, καὶ δοκιμασθῆ ἐν τῶν δικαστηρίῳ, τὰ μὴ πλάταιας φάσκοντες πλάταιας εἶναι, καὶ ἀβήταις εἶναι αὐτοῖς πολιτείαν ἔπειτα καὶ τὸν νόμον δωρεῆσατο ἐν τῶ ἀπίστομα πρὸς αὐτοῖς ὁ δὲ τῶν πόλεως καὶ τῶν δωρεῆ καὶ μὴ ἐξείμα αὐτῶν μηδὲν τῶν ἐνεία ἀρχόντων λαρεῖν, μὴ δὲ ἰεροσυνῆς μηδὲ μαῖς, τοῖς δὲ ἐκ τούτων, ἀβήταις ὅς ἀβήταις γυναικός, καὶ ἐγγνητῆς καὶ τῶν νόμων, οὐκ οὐκ δεινὸς πρὸς μὲν τοῖς ἀσυγείτονας καὶ ὁμολογομηδῆς ἀβήταις τῶν ἐλλώων εἰς τὴν πόλιν γενητοῖς, οὕτω καλῶς καὶ ἀκρίβως διορίσασθαι φεῖται ἐξέσω, ἐφ' οἷς δὲ ἔχον τὴν δωρεάν τὴν δωρεῆ φεῖται καὶ ἀκρίβως ἐν ἀπίστομῃ ἐλλάδι πεπονητοῖς, οὕτως ἀβήταις καὶ ὀπληγητοῖς εἰσῆστε ὑβρίζουσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀσεβούσαν εἰς τοὺς θεοὺς, ἀπμώρητον εἶναι, καὶ οὐτε οἱ ἀβήταις ἀβήταις καὶ τῶν δωρεῆ, οὐδ' ὁ δῆμος πολίτην ἐποίησται; πῶς γὰρ αὐτῆ οὐκ εἶργασαί τῶν σῶμα; ἢ πῶς οὐκ ἐλήλυθεν ὅπτι τὰ καὶ ἡμέραν μισθῶσθαι ἐν πελοποννήσω μὲν πᾶσιν, ἐν δεῖταλία δὲ καὶ μαγνησίᾳ μὲν σιμοῦ τὰ λαρισίου καὶ δωρεῆ μαγνῆτος τὰ μεδίου ἵου, ἐν χίῳ ἢ καὶ ἐν ἰωνίᾳ τῆ πλείστη μὲν σιωτάδου τὰ κρητὸς ἀκολοδοῦσαι μισθῶσθαι ὑπὸ τῆς νικαρέτης, ὅτε ἐπ' ἐκείνης λῶς τὴν ἢ ὑφ' ἐτέροις ἔσαν, καὶ ἀκολοδοῦσαν τὰ διδόντι, ἢ οἷα πεινῆς ἀρ' οὐχ ὑπηρετεῖν τοῖς γεωμητοῖς εἰς ἀπίστομα ἢ δωρεῆ; εἶτα τὴν πικρῆν, καὶ φεῖται φανῶς ἐγγνωσθῆναι ὑπὸ πάντων τῆς φεῖται εἰργασθῆναι, ἀφίειδαι ἀβήταις εἶναι καὶ τὴν καλὸν φήσετε πρὸς τοῖς ἐρωτῆταις διαπρωσθῆσαι ἢ ποῖα ἀιχμῆ καὶ ἀσεβεία οὐκ ἔνοχοι αὐτοῖς εἶναι; ὅρην μὲν γερωσθαι ταύτην, καὶ εἰς ἀβήταις καὶ τῶν δωρεῆ, καὶ

Handwritten marginal notes in Greek script on the right edge of the page.

Eleusiniam mactasse ferebatur: cum non moris esset eo die mactare victimas, neque illius mulieris esset sacrificium, sed sacrificiola. Quam igitur iniquum fuerit, eum & ex genere Eumolpidarum, & claris ortum natalibus, & civem Atheniensem, propterea quod legem quippiam neglexisse videbatur dedisse pœnas, neque ei vel cognatorum, vel amicorum deprecationem profuisse, neque tum sua, tum maiorum suorum merita in rempublicam, neque sacerdotij reuerentiã, quo minus, cum deliquisse visus esset, mulctaretur: Nearam autem, quæ & eundem deum violarit, & leges, nec ipsam, nec eius filiam puniri à vobis? Equidem valde miror, quid ad vos dicturi sint in defensione apud vos. Vtrum civem esse Nearam istam, & legibus istius matrem familiã? Sed testatum est, & meretricem esse, & ancillam fuisse Nicaretæ. At non esse uxorem suam, sed pro concubina haberi domi? Sed istius mulieris liberi, & ad curiales introducti à Stephano, & filia viro Atheniensi elocata, manifestè ostendunt, eam pro uxore haberi. Non autem vera esse crimina eis obiecta, & testificationes: nec ipsum Stephanum arbitror, nec alium eius nomine quenquam dicturum, aut ostensurum, Nearam esse civem. Audio autem tale quippiam eum loco defensionis allaturum: habere se eam non uxoris, sed concubinae loco: nec liberos esse istius, sed ex alia muliere civis, quam prius duxerit, cognata sua susceptos. Aduersus igitur orationis istius impudentiam, & commentum defensionis, & eos qui dicere pro eo testimonium parati sunt, prouocatione aqua & accurata cum eo contendì, per quam vos simplicem veritatem cognosceretis, vt traderet ancillas quæ tum apud Nearam assiduæ fuerunt, cum Megaris ad Stephanum venit, Ithratam & Coccalinam: & quas postea in eius matrimonio comparauit, Xenxidem & Drosidem: quæ satis sciunt, & Proxenum defunctum, & Aristonem superfluum, & Antidoridem curforem, & Phanonem cui Strybelæ nomen est, quæ Theogeni Regi sacrificulo nupserat, Nearam esse liberos. Quod si è quæstionibus comperiretur, Stephanum civem duxisse uxorem, & liberos istos ex alia muliere civis suscepisse, non è Neara: velle me ab hac actione desistere, & non venire in iudicium. Nam habere in matrimonio hoc est, si quis libero suscipit: si cum ad curiales, tum ad municipes introducit filio: si filias pro suis nuptu elocat. Meretrices enim causa voluptatis alimus: concubinas propter quotidiana ministeria, & curationem corporis: uxores propter ingenuos liberos suscipiendos, & fidelem rei familiaris administrationem & custodiam. Proinde si prius mulierem civem duxerat, & ex illa isti liberi sunt, non Neara: id ei certissimo licuit ostendere testimonio, traditis ancillis. Vt autem hanc illi conditionem me tulisse constet: & testimonium & ipsa vobis denunciatio legetur. Recita testimonium deinde denunciationem.

Refutatio: Liberos Nearam esse, non aliter uxoris.

TESTIMONIUM.

Hippocrates Hippocratis F. Probalifus, Demosthenes Demosthenis F. Pœaniësis, Diophanes Diophanis F. Alopecensis, Diomenes Archelai F. Cydathenensis, Dinias Phormidæ F. Cydathides, Lysimachus Lysippi F. Aegialensis: testatur, se adfuisse in foro, cum Apollodorus Stephano conditione ferret, ac peteret vt ad quæstionem daret ancillas: earum rerum causa, quarum de Neara Stephanum accusabat: sed Stephanum

liberos marturepsi παρεναι εν αγορά, οτ' δ' πολλοδωρος περιχαλειτο σφραγον, αξιων ωδραδουωα εις βασανον τας δεραπανας, ωει ων ηπατο δ' πολλοδωρος σφραγον ωει νεαιρας σφραγον δι' ουν εδελησθη ωδραδου-

ελδουωι περιχαλωση ιερεϊον θυσειν, ου νομιμου οντος εν ταυτη τη ημερα ιερεια θυειν οιδε κλεινης ουσης της θυσιαις, αλλα η ιερειας ουκου δ' ενον, τον μω και εν γηραιον εντα τε δ' μωλπιδων και περιχαλων και γαδων, και πολιτω της πολεις, οτι εδουκε τι ωδραβλωα τη νομων δουωα δ' κλω, και ουδ' η ηηδ' συγγων, ουδ' η ηηδ' φιλαν ελαττοις ωφελησεν αυτον, ουδ' η λειτουργια, ας ελειτουργησε τη πολει αυτος, και οι περιχαροι αυτε, ουτε το ιεροφαντω εη, αλλ' εκολασατε δεξαπατα ακηεν νεαιραν η ταυτην, εις τε τον αυτον θεον τετο η σεβνημαν και τοις νομοις, και αυτω, και τλω θυγατερα αυτης, ου παρασησαδε. θαυμαζω δι' εγω γε η ποτε ε ερωσι περις υμω εν τη δ'πολογια, ποτε εν ως αση εστι νεαιρα αυτη, και η τοις νομοις σιωπηει αυτη; αλλα μεμαρτυρηται επι εα ουσα, και δουλη νικαρετης γεγηνημενη. αλλ' ου γυναικα εη αυτη, αλλα πολλοκλω εχει ενδον: αλλ' οι παιδες αυτης οντες, και εισηγημενοι εις τοις φερατορας υπο σφραγου, και οι θυγατηρ αυτην αδελωαιρ εκδοθεισα, ωει φανω αυτω δ'ποφαινουσι γυναικα εχοντα. ως μωρ' ποιω ουκ αληθη εστι τα κληρηρημενα και μεμαρτυρημενα, ουτ αυτον σφραγον, ουτ αλλων υπο τουτου οημα εηδειςεν, ως εση αση νεαιρα αυτη. ακουω η αυτον ποιουν τη μελλειν δ'πολογεισθαι, ως ου γυναικα εχει αυτω, αλλ' εταραν, και οι παιδες ουκ εισι ταυτης, αλλ' ετερας γυναικος αυτην ασης, λω φησι φερατορον γημαι, συγγη αυτη. φερα δ' η τλω αιαιδεια αυτη τε λογου, και τλω ωδρασιδουω της δ'πολογιας, και ηη μαρτυρειν αυτη παρεσιδουω αυτων περι κλησιν αυτων περι χαλειτο σφραγου ακη βη και δικαίω, δι' ης εηλω υμιν παντα παλ ηδη εδελησθη ωδραδουωα τας δεραπανας τας νεαιρας ποτε περιχαρτερουσας, οτ' ηλθεν ως σφραγον εν μεγαροισι, δερατλω και κοικαλινω, και ας υστερον ωδρα τουτω ουσα εκησαστο, ξενηδα και δροσιδα η ιστασιν ακη βωως φερασιν τε τον τελευτησωντα, και αεισωντα τον νεω οντα, και αυτην ειδω τον σαδιοδρουωωτα, και φανω τλω σφραβηλω και λωμωλω, η δυοχρηι πα βασιλευσωντη σιωπησει, νεαιρας οντας. ε εαν φαινηται εν της βασανου γημω σφραφος ου τοσι ασω γυναικα, και οντες αυτω οι παιδες ουτοι εη ετερας γυναικος ασης, και μη νεαιρας: ηδελον αρισαατη τε αγωνος, και μη εισιναυ τλω γραβλω ταυτω. το γδ σιωπηειν τετ' εση, ως αυ παιδοποιηται η εισαγη εις τε τοις φερατορας και δημωτας τοις υεις ε τας θυγατερας εκδοιδω, ως αυτε ουσας, τοις αυδρασι τοις μεη γδ εταρας ηδονης ενει εχρημ' τας η παλλαχας, η και ημεραν δεραπιας τε σωματος, τας η γυναικας τε παιδοποιεισθαι γησιωας, και ηη ενδον φυλακα πιση εχεν. ως ει φερατορον εγημε γυναικα ασην, και υσθη ουτοι οι παιδες εη κλεινης, η μη νεαιρας: εηλω αυτω εν η ακη βεσατης μαρτυριας εηδειςα, ωδραδουωα τας δεραπανας ταυτας, ως η περιχαλειτο σφραγου τουτων υμιν τλω τε μαρτυριαν, εη τα τλω περι κλησιν.

Μαρτυρία.

Ιπποκράτης Ιπποκράτους περιβαλείσος, δημοσθένης δημοσθένους παμάνιδος, διοφανής διοφανούς αλοπεκνήθεν, διομένης αρχελάου κυδαθνωαίδος, δηνίας φορμίδου κυδαντίδης, λυσίμαχος λυσίππου αιγιά-

